

„Nowa Reforma” wychodzi codziennie rano.

Prenumerata wynosi:

	rocznie	półrocznie	kwartalnie	miesięcznie
W mieście	2100 Mk	1050 Mk	525 Mk	175 Mk
z odnośnikiem do domu	2280 „	1140 „	570 „	190 „
W Polsce:				
z przysyłką pocztową	2400 „	1200 „	600 „	200 „
W innych państwach	3000 „	1500 „	750 „	250 „

Prenumerata i ogłoszenia (inseraty) uprasza się nadsyłać wprost do Administracji „Nowej Reformy” w Krakowie.

Redakcja: ulica Jagiellońska 10. Administracja: ul. św. Anny 1. 3. Telefon Redakcji 41. Administracji 241. Dla rozmów zamiejscowych 1572.

Nr rach. poczt. Kasy oszczędności 140.956.

Rekopisów nadsyłanych Redakcja nie zwraca.

We Lwowie sprzedaż numerów po 8 Mk: w Biurze dzienników S. Sokołowskiego, ulica Trzeciego Maja 1. 5 i w Biurze Ploha, ulica Karola Ludwika 9.

Cena numeru 8 Mp.

NOWA

REFORMA

Prenumeratę przyjmują:

Zamiejscowa: Administracja „Nowej Reformy” i wszystkie urzędy pocztowe; miejsca: Administracja „Nowej Reformy”. — Biuro dzienników „Ruch” (dawniej J. Hoga case i A. Salomonowej), ulica Szczęśliwa 1. 9. — Biuro dzienników Marijana Hapczyka ul. Jagiellońska 1. 7.

Zamiejscowa prenumerata i ogłoszenia (inseraty) przyjmują: We Lwowie Biuro dzienników: A. Buchstab, ul. Karola Ludwika 21; S. Sokołowski, ul. Trzeciego Maja 1; W Jarosławiu J. Soszyńska. — W Tarnowie M. Rochach. — W Wiedniu Herman Goldschmidt (sprzedaż oddzielnych numerów) i. Wollzeile 6. — M. Dukas Nachbeger, Haasenstein & Vogler (także w Hamburgu, Frankfurtu n. M., Berlinie, Lipsku, Bazyl, i Wrocławiu). — R. Mosso, (także w Warszawie, Berlinie, Hamburgu, Monachium i Norw. berdze). — H. Schalek, Wollzeile.

Ogłoszenia (inseraty) przyjmuje Administracja „Nowej Reformy” za opłatą od miejsca wiersza nonparelloвого za raz Mk 15.—. Do numeru niedzielnego i świątecznego oraz za układ tabelaryczny, cyfrowy, skombinowany o 50 procent drożej. — Nekrologi 20 Mk za miejsce wiersza. — Nadeślanie po Mk 3.— od wiersza nonparelloowego. — Głos publiczny po Mk 40.— od wiersza. — Na pierwszej stronie 60 Mk od wiersza. — Głos ogłoszenia po 5 Mk od słowa. Ogłoszenia zamiejscowe o 50%, zagraniczne o 100%, uryłki Złączniki do „Nowej Reformy” (prospekty, cyrkularze ogłoszenia i t. p.) przyjmują się woli umowy.

WARSZAWSKIE TOWARZYSTWO UBEZPIECZEŃ

SPÓŁKA AKCYJNA — ROK ZAŁOŻENIA 1870.

Kapitały gwarancyjne i rezerwy Towarzystwa po koniec 1919 r. Mkp. 21.998.676 (w tem fundów szterlingów 117.916, dolarów 1.664.980, franków francuskich 282.375 t. d. po kursie parytetowym).

DOLY WŁASNE: W WARSZAWIE (3), W POZNANIU, TORUNIU, GDAŃSKU, LWOWIE, I WILNIE.

Towarzystwo posiada pierwszorzędną stósenki reasekuracyjne z najpoważniejszymi Towarzystwami zagranicznymi I PRZYJMUJE UBEZPIECZENIA OD OGNI, KRADZIEŻY I TRANSPORTÓW.

Łącznie z Warszawskiem Towarzystwem ubezpieczeń pracują:

POLSKIE TOWARZYSTWO ASEKURACYJNE I REASEKURACYJNE „PATRIA”, SPÓŁKA AKCYJNA.

Dział ubezpieczeń od wypadków, od odpowiedzialności cywilnej, oraz od skutków przerwy ruchu przedsiębiorstwa z powodu pożaru (Chémago).

TOWARZYSTWO UBEZPIECZEŃ NA ŻYCIE „VARSOVIA”, SPÓŁKA AKCYJNA.

UBEZPIECZENIA NA ŻYCIE, POSAGI I RENTY.

Nador donosił snaczenie ma rodzaj ubezpieczenia na życie z wypłatą kapitału przed terminem płatności w razie trwałego kalectwa.

AJENCI dla wszystkich działów ubezpieczeń w każdej miejscowości Małopolski, a nadzwyczajnie w miastach i miasteczkach, oraz w środowiskach przemysłowych na nader korzystnych warunkach poszukiwani. INSPEKTOROWIE dla działu ubezpieczeń na życie przyjęci będą na warunkach, wedle umowy.

Reprezentacje Towarzystwa w Gdańsku, Łodzi, Poznaniu, Wilnie, oraz oddział w Nowym Jorku. 3016

REPREZENTACJE MAŁOPOLSKIE: W KRAKOWIE, ULICA SIENNA L. 2; WE LWOWIE, ULICA ZYBKIEWICZA L. 15.

Mowa Brianda.

Kraków, 28 maja.

Na zaproszenie Lloyd George'a do odbycia posiedzenia Rady Najwyższej w sprawie Górnego Śląska, Briand początkowo odmówił. Zastanowił się koniecznością wysłuchania opinii swego parlamentu i zbadania myśli swojego w nim stanowiska. W rzeczywistości jednak była to demonstracja przeciw Lloyd George'owi. Przez blisko dziesięć dni obaj premierzy polemizowali ze sobą już to bezpośrednio w komunikatach prasowych, już to przez prasa. Ten tej polemiki był tego rodzaju, że dawniej nawet w przededniu wybuchu wojny nie pisało o sobie tak soczyście.

W tymczasem Ameryka i Włochy pośredniczyły właśnie, aby powołanych nie na żarty sojuszników doprowadzić do wspólnego stołu. Co prawda, oni sami pomagali także chętnie temu pośrednictwu. Ani jeden, ani drugi nie spieszył się z wysuwaniem ostatnich konsekwencji ze swego zapamiętania i stanowiska. — Między Briandem a Lloyd George'em toczyły się często rozmowy telefoniczne. Aż wreszcie w sobotę zarówno w Londynie jak w Paryżu rozszły się wiadomości, że obaj premierowie wyjechali na wieść. Znikł Briand i znikł także Lloyd George. Nie ma wątpliwości, że w niedzielę zjechali się z sobą w jakimś ciemnym ustroniu i pogadali na rożno.

Jakoż zaraz nastąpił Briand wystąpił w parlamencie z wielką mową. Formalnie była to odpowiedź na liczne interpelacje. W rzeczywistości przez usta swego szefa, rząd francuski formułował swoje stanowisko zarówno w sprawie górnośląskiej, jak wogóle w sprawie dalszego utrzymania sojuszu.

Mowa Brianda jest wzorem elokwencji parlamentarnej. Mowa pełna i bogata i djabła ogniem. Respektował zarówno namietności, jak wykazywał kłopotliwość uszanowania rożnów. Koniec końców, oparł się naciskowi skrajnego skrzydła nacjonalistycznego, prowadzonego za kulami przez Poincaré'a. Proklamował politykę sojuszy, porozumienia i wyrozumienia.

Esencjonalne znaczenie polityczne w poniedziałkowej mowie Brianda, mają dwa ustępy. Każdy z nich starannie opakowany we wiary i w ciepła wate, jak rzeczy równie cenne, jak krusze. Jeden z tych ustępów dotyczy stosunku do Niemiec. Tu ma się od czynienia z całą reweracją. Briand zasypał pochwałami rząd Wirtha. Przyznał mu szczerotę i lojalność. Proklamował zupełne zaufanie do tego rządu. Pojął jako główny motyw to, że większość, na której się ten rząd opiera, jest — inna.

Tu nasuwa się kilka ustaleń faktycznych. Otóż większość, która w parlamencie niemieckim dźwiga obecnie rząd Wirtha, jest tą samą większością, która podpisała traktat wersalski i która przez cały czas trwania Zgromadzenia Narodowego w Niemczech rządziła. Jest to właściwie koalicyja centrum katolickiego, socjalistów większości i demokratów. Od koalicyji, która utrzymywała gabinet poprzedni Feilnerbacha, koalicyja obecna różni się tem tylko, że miejsce niemieckiej partii ludowej Stresemanna, zajęli w niej socjaliści. Zmiana tedy nie taka już radykalna. Sam dr Wirth jest tak samo członkiem stronnictwa centrum, jak był nim jego poprzednik Feilnerbach. Obaj nawet pochodzą z jednego i tego samego miasta. Różnica, jeżeli była, to chyba między Wirthem a Stresemannem, a nie Feilnerbachem.

Nie dalej, jak miesiąc temu, Briand rzucił o tej samej mównicy parlamentarnej ciężkie słowa o silnej ręce, która chwyta Niemcy „zakładnic”. Tym razem wystawił rądowni niemieckiemu najlepsze świadectwo lojalności. Te dwa punkty wyznaczają dość dokładnie drogę, którą tymczasem myśli polityczna Brianda odbyła.

Drugim zasadniczym, ważnym ustępem Brianda jest stwierdzenie kilkakrotnie w różnych kombinacjach, że Francja chce wytrwać w swoim sojuszu do Anglii, ponieważ „żadne państwo nie może utrzymać się w odosobnieniu”. Zdanie to samo przez się tak całkowicie słuszne, że powinno być złotym literami wypisane na frontonie naszego ministerstwa spraw zagranicznych, ma w tym wypadku zupełnie specjalne znaczenie. Zawiera się w nim mianowicie wyznaczenie, że Francja przeciw Anglii nie pójdzie.

Co się tyczy samej sprawy górnośląskiej, to Briand pozostał oczywiście wiernym swoim zobowiązaniu wobec Polski. Mówił o jej prawach do Górnego Śląska pięknie i ciepło. Ale co powiedział konkretnego? Oto to, że Francja nigdy nie sprzeciwiła się oddaniu Niemcom ze Śląska tego, co im się należy. Jak na tak zastrzeżoną sytuację, jaka się wytworzyła na Górnym Śląsku, powiedział takie jest jednak nieco za ubogie w treść realną.

Warto zestawzić pewne fakty. Oto w niedzielę Lloyd George i Briand zjechali się ze sobą na tajemniczej wylocie wiejskiej. Równocześnie wojska niemieckie, tak czy inaczej nazywane, wkroczyły na Górny Śląsk i z trzech stron zaatakowały powstańców. Oficerowie angielscy mieli podobno w tej operacji brać udział. Nagle w poniedziałek ofensywa niemiecka została tak samo wstrzymana niespodzianie, jak nieoczekiwanie się rozpoczęła. Czyżby zarówno rozpoczęcie jej, jak zakończenie nagłe, stało w jakimś związku z ową tajemniczą wylocią obu premierów sprzymierzonych tu faktów, jak nieoczekiwanie się rozpoczęła. Czyżby zarówno rozpoczęcie jej, jak zakończenie nagłe, stało w jakimś związku z ową tajemniczą wylocią obu premierów sprzymierzonych tu faktów, jak nieoczekiwanie się rozpoczęła. Czyżby zarówno rozpoczęcie jej, jak zakończenie nagłe, stało w jakimś związku z ową tajemniczą wylocią obu premierów sprzymierzonych tu faktów, jak nieoczekiwanie się rozpoczęła.

Za kilka dni, podobno w połowie przyszłego tygodnia, zbierze się Rada Najwyższa dla rozstrzygnięcia sprawy górnośląskiej. Wtedy dojrzymy się reszty. Chwila ta jest zbyt bliska, aby warto było brać na siebie ryzyko, z jakim wszelka wróżba jest zawsze połączona. Ale zachowanie w pamięci przytoczonych tu faktów, wraz z ich charakterystyczną chronologią, w żadnym razie nie zawadzi.

PRASA ANGLIJSKA O G. ŚLĄSKU.

Wedle wiadomości, które prasa paryska przynosi z Londynu, ujawniło się w Anglii ogólne uczucie ulgi jako skutek mowy Brianda i jasno sformułowanych jego zapamiętanych tu faktów, Górnego Śląska. Rozwiała się legenda, która powstała na tle akcji angielskiego ambasadora w Berlinie. Część prasy paryskiej wyraża żal, że Curzon tak długo czekał, zanim zgłosił naprzeczenie, a „Petit Parisien” podnosi potrzebę jednolitego wystąpienia Francji i Anglii wobec Niemców.

Z głosów prasy angielskiej rzeczywistość odzwierciedla, że w Anglii nastąpiło uczucie ulgi, a co dla nas jest jeszcze donioślejsze, to fakt, że pewna część prasy otwarcie staje po naszej stronie. I tak „Morning Post”, od dawna hold Briandowi za jego mowę, powiada, że Rada najwyższa powinna przyznać Polsce teren rozciągający się po Odrę i część okręgu opolskiego. Nie byłoby to żadną krzywdą dla Niemiec.

Nawet prasa oficjalna wyraża się pochlebnie o wystąpieniu Brianda. Jeżeli niektóre dzienniki krytykują stanowisko Francji, to równocześnie nie szczędzą zaszczytów Anglii, że wyeliminowały największe korzyści z wojny, teraz dąży do pokój za wszelką cenę.

PRASA AMERYKAŃSKA O MOWIE LLOYD GEORGE'A.

Nowy Jork, 28 maja (PAT). Ag. Havasa donosi: Tutelne dzienniki krytykują stanowisko Lloyd George'a w sprawie Górnego Śląska.

„New York Tribune” pisze: Opinia amerykańska widzi z przykrością, że Lloyd George poświęcił interesy polskie na rzecz interesów niemieckich i dąży do przyznania Niemcom możliwości jak najwięcej, pozostawiając Polakom o wiele mniej. Polska jest jednym z głównych części składowych w nowym europejskim systemie obronnym przeciwko napaści niemieckiej i przeciwko połączeniu się imperjalizmu niemieckiego z czerwoną Rosją.

CARTON DE WIART O G. ŚLĄSKU.

Brusselski korespondent paryskiego „Le Temps” w rozmowie z prezydentem gabinetu belgijskiego, Carton de Wiartem, pomógł między innymi także sprawę Górnego Śląska, zabijając:

— Czy będzie dopuszczalne, ażeby Niemcy poczynili zastrzeżenia do Górnego Śląska?

— Sądzę — odpowiedział Carton de Wiart — że, ustępując na bok sprawę sentymentu, jest dla Polski rzecz konieczną, ażeby otrzymała te wszystkie powiaty, do których ma prawo. Obecnie Polska, ażeby żyć, musi ponieść ekportować swoją ludność. Oczymawmy się po-

wiady, będzie mieć możność rozwijania się przez siebie samą i odciągnąć poniosły być. Jestem tego przekonania, że Polska powinna być silna. Jest to kwestia europejska, gdyż mają w niej interes zarówno państwa koalicyjne, jak wszystkie inne kraje.

WYMIANA LISTÓW PRYWATNYCH MIĘDZY BRIANDEM A LLOYD GEORGE'M.

Londyn, 28 maja (East Express). Wedle informacji ze źródeł kompetentnych poza wymianą komunikatów urzędowych, między rządem angielskim a francuskim w sprawie Górnego Śląska, miała nastąpić wymiana listów prywatnych, poświęconych tej sprawie między Briandem a Lloyd George'em. Podobno obaj premierzy pragną porozumieć się bezpośrednio i osobnie do problemu górnośląskiego. Zaden z nich nie szweduje poważniejszych komplikacji w tej sprawie.

Konsekwencje polityczne powstania górnośląskiego.

(Korespondencja „N. Ref.”).

Paryż, 21 maja. Wybuch powstania na Górnym Śląsku zaszczytnie nimile dyplomację i opinię francuską. Przypomnijmy sobie chwilę. Za znaczne ustępstwa, Francja uzyskiwała poważne zdobycze polityczne w najdonioślejszych dla niej sprawach: odszkodowań, rozbrojenia Niemiec i zapewnienia gwarancji, niedostatecznie przewidzianych w traktacie wersalskim. Zachodziła obawa, że Anglicy na wiadomość o powstaniu, zwrócą chętnie do rządu w postaci zapłaty za swoją zgodę oddania Górnego Śląska Niemcom. Poza tym Francuzi liczyli na uzyskanie poparcia Włoch w sprawie śląskiej. Rozdrażnienie opinii włoskiej na wieść o stratach w ich oddziałach okupacyjnych, zapowiadało raczej przerzucenie się hr. Sforzy na stronę Lloyd George'a.

To też dobrze się stało, że staraniem P. Brianda decyzję odłożono. Zależy nam oczywiście na jaknajwcześniejszym załatwieniu tej sprawy, ale nie w ten sposób chyba, aby pójść ten spowodował oddanie Niemcom całego niemal zagłębia. Nie zapomnijmy, że na terenie międzynarodowym czynnikiem rozstrzygającym zawsze jest gra interesów mocarstwowych i każdorazowy układ sił politycznych. W chwili ówczesnej wybuch powstania, odstręczając od nas Włochy, zmienili na niekorzyść nasze szanse polityczne. Należało zaczekać na poprawę sytuacji i mieć czas na wywniesienie skutków politycznych powstania. Tembardziej, że przy całej słuszności naszych postulatów, insurekcja ta formalnie stała w sprzeczności z traktatem wersalskim, będąc zarazem faktycznym votum nieufności dla Rady Najwyższej, uchwalonem przed zajęciem przez nią stanowiska. Prawnie rzecz biorąc, znaleźliśmy się w położeniu bez wyjścia. Nie możemy prawie objąć w posiadanie żadnej części Śląska, bez formalnego wyroku Rady Najwyższej. Otóż sam już wzgląd na jej prestiż, nie mógł pozwolił Radzie na podjęcie warunków przez powstanie na terytorjach, znajdujących się pod jej władzą zwierzchnią. Do tych niezwykłych komplikacji dodajmy zaniepokojenie rządu francuskiego o możliwości poważnych strat w oddziałach okupacyjnych, co mogło bardzo źle dla nas usposobić opinie publiczną.

Taki był nastrój we Francji w pierwszych dniach powstania. Na szczególne obawy to nie sprawdziły się. Dyscyplina i święta organizacja powstańców, celowo i systematycznie, poza pierwszymi staraniami z Włochami, unikanie z ich strony konfliktów z wojskami aliantów, wreszcie rozmach żywiołów i sprawność ruchu, który w paru dniach opanował całą terytorium sporne na wschód od Odry, — wywarły tutaj głębokie i silne wrażenia. Lud polski na Górnym Śląsku dął wspaniały dowód swej mocy ofiarnej, godności i patriotyzmu. Intrzygom machów politycznych z nad Tamizy i częściowo Tybru, projektem hyen międzynarodowego kapitalizmu, zaden o cios bardzo dotkliwy, wszelkie wyzyskanie moralnych efektów do celów dyplomatycznych, wy magało wielkiego taktu i ostrożności.

Rząd polski na szczęcie szybko zorientował

się w sytuacji i zachował zimną krew, niebiedną dla zapamiętania nad odruchem uczuciowym. Skienowane przeciwko pretensjom niemieckim powstanie, ostrzem swem niewątpliwie godziło w moralny autorytet koalicyj. Rząd nasz tedy nie miał innej drogi, jak zganić akcję powstańczą, tłumiąc zarazem jej podnieście pobudki uczuciowe i narodowe. Powzięte zawczasu stosowne zarządzenia, jak ogłoszenie neutralności, zamknięcie granicy i zakaz werbunku ochotników w Polsce, wzmocniły znakomicie stanowisko naszego rządu za granicą. Wyrzekając się udziału w akcji powstańczej, rząd polski stanął twardo na gruncie traktatu wersalskiego, zachowując swobodę posunąć na terenie międzynarodowym.

Stanowisko to spotkało się z ogólnym uznaniem, zwłaszcza w kołach francuskich. — Oczywiście tego rodzaju neutralność nie obowiązywała opinii polskiej, z jednym atoli zastrzeżeniem. Wszelkie hałaśliwe manifestacje przez poselstwami pewnych mocarstw koalicyj, wymyślana na różnych jej meżów stanu, a dopiewoż jaskrawe potępienie w czambuł narodów angielskiego są szczególnie wioskłogo (patrz „Myśl Niepodległa”), mogą nam bardzo zaszkodzić. Przeciwnie cała Polska, jak długa i szeroka, na tysiącach wiecach winna nam demonstrować swój protest przeciwko tendencjom rabunkowym, w łonie pewnych mocarstw winna zaznaczyć dobitnie gotowość swą do obrony — w razie potrzeby — nawet zbrojnej, naszych praw nieprzezwyciężonych na Górnym Śląsku. Postawa godna i zdecydowana, bez krzykliwości frazeologii, całego społeczeństwa polskiego, wpływa niewątpliwie dodatnio na wzmożenie na zewnątrz polityki naszego rządu, ułatwiając Francji jej zadanie obrony praw naszych wobec Europy na Radzie Najwyższej. Argument wojny europejskiej, która grozi zignorowaniu woli ludu śląskiego, ma swą silną wymowę dla każdego polityka na Zachodzie.

Obecnie główny ciężar naszego wysiłku politycznego powinien być wyłożony dla politykanta dla nas poparcia rządu włoskiego. Kierownicy powstania muszą uczynić wszystko dla załagodzenia rozstrzygnięcia, wywołanego we Włoszech. Widoków w tym względzie nie brak. Bylibyśmy w czas je umieli wykorzystać. — Włochom zależy na węglu, na paru koncesjach i na pokój, niezbędnym dla odbudowy ekonomicznej Europy. Przekonani się oni, że wbrew Polakom na Górnym Śląsku, pokój tego się nie zapewni. Przekonajmy ich, że przez poparcie postulatów polskich, wygrają one coś namacalnego. Oby tylko rząd i dyplomacja naszego, dr K. Rakowski, na konferencji w Quai d'Orsay (m.in. spraw zagr.), gdzie go zapytano, jakie jest minimum naszych żądań terytorjalnych — oznajmił, że każdy poważniejszy uszczerbek linii Kerfanteo spowoduje niechętnie gwałtowną reakcję ludności, zagrabiając zniszczeniem kopalni i fabryk.

Pewne dzielniki polskie krytykowały w swoim czasie wystąpienie dr Rakowskiego na zebraniu politycznym w gmachu Trybunału Kasacyjnego. Zwróciłem się do niego z prośbą o udzielenie mi objaśnień w tej sprawie. — Wydawało się — odpowiedział mi — pewnym rydaktom, że postąpiłem nierozważnie, zaznaczając publicznie, że memoriał, alarmujący o możliwości groźnych zaburzeń na Górnym Śląsku, pochodzi z naszego źródła. Uczyniłem to celowo, dla podkreślenia wobec wpływowych przedstawicieli opinii francuskiej, zgromadzonych na tem zebraniu, że miarodajne czynniki polskie wykonywały swój obowiązek, ostrzegając rzeczowo i trafnie przed fatalnymi

następstwami ewentualnego pokrzywdzenia praw ludności śląskiej przez koalicyję.

Według moich informacji, procedura sprawy górnośląskiej na byc następująca: Francja ob staje za tem, by Komisja koalicyjna doszła do wspólnego projektu podziału spornych terytorjów. Zebranie Rady Najwyższej uważa pomimo nalegań angielskich, za bezcelowe w przed uzyskaniem porozumienia zasadniczego w tej sprawie. Odrzuca tezę, wysuniętą przez Lloyda George'a, o decyzyjnej większości głosów, żąda jednomyślności, jak to był dotychczas zawsze praktykowane na posiedzeniach Rady. Oznacza to, że w razie nie dojścia do kompromisu, który byłby dla nas do przyjęcia — sprawa zostanie w zawieszeniu w czas nieokreślony.

To też naszym hasłem powinna być praca nad organizacją kompletną życia normalnego na Górnym Śląsku przez władze powstańcze w przewidywaniu, że przewrót ten trwać może nawet czas dłuższy.

PROCEDURA ZAŁATWIENIA SPRAWY GÓRNOŚLĄSKIEJ.

Przewidywaniem naszego korespondenta paryskiego, że przewrót w załatwieniu sprawy górnośląskiej może się przewlec i że dla tego dążyć winniśmy do unormowania stosunków gospodarczych na zajętem przez powstańców stołunków gospodarczych na Górnym Śląsku, — zaznaczają się sprawdzają. Wynika to pacywiście z oficjalnego komunikatu Ag. Havasa z daty 26 bm. Powiedziiano w tym komunikacie, wydawanym już po mowie Brianda w Izbie deputowanych, że między Londynem, Paryżem i Rzymem toczą się żywe rokowania w sprawie rozwiązania kwestji górnośląskiej. W rokowania tych zaczyna przeważać punkt widzenia Lloyd George'a, aby podzielić Górny Śląsk dokonała Rada najwyższa, po poprzednim ustatkowaniu technicznych podstaw rozwiązania problemu. Sprawa ma być badana nietylko z politycznego punktu widzenia rzeczy, lecz także pod względem ekonomicznym, bardzo dla Polski doniosłym. W tym celu dyplomacja francuska zgłosiłaby się na utworzenie komitetu nie dożyłszy się, złożonego z prawników i ekonomistów, którzyby ustalili poglądy ekonomiczne na kwestję podziału Górnego Śląska.

Sfery włoskie wyrażają podobny pogląd, przypominając, aby rządy: francuski, angielski i włoski porozumiały się ze sobą, a rezultat swoich rokowań poddały pod decyzję Rady najwyższej, względnie konferencji ambasadorów. Komunikat Ag. Havasa dodaje, że rząd francuski i angielski uważają propozycję włoską „za godne zastanowienia” i że prawdopodobnie nie ucie się zgodzą. W ten sposób — kończy oficjalny komunikat francuski — rozwiązanie problemu górnośląskiego zacznie wchodzić na drogę realizacji.

Zapewnie — dodamy od siebie: zaczął wchodzić to rozwiązanie na drogę realizacji. Oby tylko ta droga nie okazała się zbyt długą wobec faktów, że powstanie na Górnym Śląsku istnieje w dalszym ciągu i tylko podział Śląska w myśl sprawiedliwej interpretacji traktatu wersalskiego, może mu kres położyć.

Równocześnie donosi Ag. Havasa z Londynu, że hr. Sforza pośredniczy w sprawie górnośląskiej między Anglią i Francją i że wytworzył się już uzgodnienie zapamiętanych rządu francuskiego i angielskiego, wreszcie że porozumienie między aliantami w tej sprawie będzie osiągnięte. Włochy proponują podobno — jak z innych strony donoszą — przydzielenie Polsce „większej części” okręgu przemysłowego.

Znosi się tedy, jednym słowem, na przewidywane z góry, nowe rokowania dyplomatyczne, w których i Polska glos zabrawa powinna. Tym czasem jednak Polska nie ma ministra spraw zagranicznych. Dymyja Sapieżyński została przez Naczelnika państwa przyjęta, a nowego ministra nie mamy, i kto wie, kiedy on będzie mianowany wobec rozpętania walk partyjnych przy rekonstrukcji gabinetu.

Sprawa górnośląska w Izbie francuskiej.

Paryż, 28 maja (PAT). Wied. Biuro koresp. Na wczorajszym posiedzeniu Izby francuskiej zabrał głos deputowany Lorin celem omówienia wyników plebiscytu na Górnym Śląsku. — Wynik ten jest taki — mówił mowa — że hołgate obszary dają większość polską. Nie byłoby żadnych trudności, gdyby okolice, znajdujące się na niższym stopniu rozwoju, oświadczyły się za Polską. Kwestja Górnego Śląska ma bardzo wielki wpływ na bezpieczeństwo Francji i na utrzymanie jej przynierza z Polską. Wszecniemy próbowali zawsze położyć rękę na Europie środkowej. Stawiali oni plebiscyt na Górnym Śląsku i chcieliby urządzić drugi plebiscyt, któryby miał wypaść na rzecz przyłączenia do Niemiec.

Mowa osobliwie nie żywi antypatii przeciw kancierzowi niemieckiemu dr Wirthowi. Atoli wotoczeniu Wirtha znajdują się osobistości, które budzą zaniepokojenie. Rząd niemiecki złożył wprawdzie zadawalające oświadczenia, ale czy będzie miał władzę do ich wykonania? Mimo zamknięcia granicy niemieckiej niebezpieczeństwo istnieje nadal. Mowa pyta czy też w Berlinie nienam się do czytania z rządem przemijającym?

Prezydent ministrów Briand woła: To się zdania wszędzie. Nawet we Francji! (Wesołość w Izbie).

Pos. Lorin: Coś takiego we Francji miałyby inne znaczenie!

Mowa wyraża wreszcie przekonanie, że Francja ma prawo wpływać na Polskę w duchu umiarkowania i rozsądku.

Gdy mowa w dalszym ciągu rozważał wynik plebiscytu, przerwał mu prezydent ministrów Briand i wyjaśnił, że niepokoję na Górnym Śląsku wybuchły z tego powodu, że pewne nadzieje nie zostały spełnione, a Polacy wzburzeni tem, powstałi. Prezydent ministrów wyraził ponownie zapamiętanie, że wojskowi, znajdujący się na Górnym Śląsku, być może nie przemawiali tak, jakby sobie tego było należało życzyć. Obszary, które się okazały polskimi, sąsiadując z Polską, obszary, które się okazały niemieckimi, sąsiadując z Niemcami. Co do kwestji gospodarczych, to istnieje następstwa, o których należy mówić, nie dotykając drażliwości Polaków. Zagłębia przemysłowe, praca dla całego świata i dlatego traktat pokojowy postanowił, że należy wziąć pod uwagę względy na konieczności gospodarcze,

Wszystkie te kwestje muszą być uregulowane na podstawie aktów, które przedłożono Radzie najwyższej, celem podjęcia decyzji. Jest to także najlepszym warunkiem dla Polski, aby sprawa ta została prawnie i bez zająć uregulowana. Francja żąda od rządu polskiego, aby postanowienia traktatu zostały wypełnione, aby jeżeli Górny Śląsk odebrany Niemcom, nie odebrano Niemcom możliwości placenia, albowiem przez lat 15 musza Niemcy wprowadzać surowiec na obecnym warunkach i Górny Śląsk, a ten ten jest obowiązany do udziału w reparacjach niemieckich. Mowca jest przekonany, że rząd polski skłonny jest do postanowienia gospodarczego.

Pozostaje jeszcze interpretacja cyfr plebiscy-owych według gmin, jakoteż rozstrzygnięcie geograficzne, przy uwzględnieniu gospodarki społecznej. Stanowisko Francji jest tego rodzaju, że bogate okolice kopalniane powinny być przyznane Polsce. Gdyby plebiscyt był się owożdził za Niemcami, wówczas Francja byłaby się poddała temu votum, a to plebiscyt wyjdzie na korzyść Polski (Okłaski w całej Izbie).

Poseł Lorin dziękując prezydentowi ministrów za wyjaśnienia, jak niemniej przedstawicielom na konferencji londyńskiej za ich pracę. Zdaniem jego zagadnienie reparacji jest nietykalnym zagadnieniem cytrowym, ale także zagadnieniem energii. Żołnierze francuski pełniący straż nad Renem, ma zabezpieczyć wykonanie postanowień traktatu pokojowego. Należy żądać, aby Polska, która jest sprzymierzeńcem Francji, była także chroniona przez żołnierzy francuskich.

Paryż, 28 maja (Tel. wł.). W Izbie deputowanych w dalszym ciągu dyskusja nad sprawą Górnośląską. Briand odpowiadając Lorinowi, stwierdził:

»Aby Niemcy nie mogli powiedzieć, że odebramy im środki do zapłaty, Francja uzyskała od rządu polskiego zapewnienie, że przez 15 lat będzie się odbywał tak jak obecnie podział urowień i że okolice te przynajmniej na sześć lat będą podlegać pod zarządek polski. Nie należy więc uważać, że jest rzeczą pewną, iż rząd polski zgodzi się na kontrolę międzysojuszniczą dla zapewnienia bezpieczeństwa w wykonywaniu tych zarządzeń ekonomicznych. Briand oświadczył, że łapanie będą powołani tylko do dawania wyświadczeń specjalnych w celu ułatwienia powzięcia decyzji. Pogląd Francji idzie w tym kierunku, aby okryć przemysłową, który oświadczył, że za Polską, został oddany Polsce.

Po odczytaniu 12 wniosków Briand oświadczył, że przyjmując następujący wniosek deputowanego Aragosa:

»Jabą uważa, że ultimatum londyńskie, przyjęte przez Niemcy, stanowi minimum niezbędnych gwarancji dla naszego bezpieczeństwa i dobrodziejstwa i wyraża zaufanie, że rząd polski będzie w stanie wykonać, który oświadczył, że za Polską, został oddany Polsce.

Ten wniosek wyraża zaufanie, że w sprawie Górnośląskiej będzie zapewnione ścisłe i lojalne wykonanie.

Wniosek Lefevre, aby odesłać umowę londyńską do komisji, został odrzucony 492 głosami przeciwko 166.

»VOTUM ZAUFANIA« DLA BRIANDA.

Paryż, 28 maja (East Express). Izba deputowanych przyjęła 419 głosami przeciwko 171 porządek dzienny, wyrażający zaufanie dla gabinetu Brianda.

Paryż, 28 maja (PAT). Ag. Havasa donosi: Dzienniki wskazują na znaczną większość, która w Izbie wyrażała zaufanie ministrom. Dzienniki podkreślają w szczególności wyrażenia porządku dziennego »minimum gwarancji i zaznaczają, że Izba w ten sposób wyrażała ogólne wrażenie dyskusji i uczucia, że wszystkie możliwe koncesje zostały już uczynione. »Matine« pisze: W chwili, kiedy słowa Brianda zyskiwały w Niemczech posłuch, to nie byłoby już możliwym wyzbyć się szefa rządu i zająć stanowisko wbrew opinii kraju.

Benesz o sprawie górnośląskiej.

Praga, 28 maja (PAT). Minister dr Benesz odpowiedział na onegdajszym posiedzeniu wyznaczonej dla spraw zagranicznych na interpelację poselską w kwestji Górnośląskiej. Oświadczył on, że stanowisko rządu czeskosłowackiego jest zgodne ze stanowiskiem rządu Francji, Anglii, Polski i Niemiec. Wszystkie te rządy bawiły się, że będą dotrzymać układów pokojowych i że żyją sobie, aby te układy zostały utrzymane. W konsekwencji tego stanowiska rząd czeskosłowacki nie widzi powodu dla jakiegokolwiek interwencji w kwestji Górnośląskiej. Nie mamy żadnego powodu — mówi dr Benesz — do interwencji i musimy się wystrzegać wszystkiego, co mogło zastrzyć nasz spór z Polską. (Dr Benesz dokonał nielada sztuki, znalazł bowiem stanowisko, które — jak sam powiada — jest zgodnym ze stanowiskiem Francji, Anglii, Polski i Niemiec. Znaleść takie wspólne zgodne stanowisko, znaczy to rozwiązać tak bardzo trudny do rozwiązania problem górnośląski. Nie mogą tego zrobić premierzy Francji i Anglii, nie mówiąc już o całym szeregu innych mężów stanu; dr Benesz jednak potrafił rozwiązać ten węzeł gordyjski jednym śmiałym frazesem. Przyp. red.)

CZEŚĆ Z BRONIA U NOGI.

Cieszyn, 28 maja (Orient). »Dziennik Cieszyński« informuje, że na Górny Śląsk ma w najbliższych dniach przybyć około 150.000 Bawarów, z których część jest już w okopach na Górny Śląsk.

Na Śląsk Cieszyński zaś sprowadzają Czesi w dalszym ciągu pociągami wojsko. Rozmieszczenie wojska w gminach granicznych odbywa się w nocy. Cała linia graniczna obsadzona jest w ten sposób, że w pierwszej linii stoi piechota regularna, w drugiej strzelcy graniczni, w trzeciej sokoł w ubiorach cywilnych. Również na granicy i Orawie wzduż granicy polskiej gromadzą się Czesi. Wśród ludzi pochodzących z Galiacji wschodniej, prowadzą obecnie Czesi propagandę, nakłaniając ich do wstępowania do armji ukraińskiej. Tymczasem im, że w niedługim czasie będą mogli Ukrainę znowu wrócić do domu. Kto nie chce wstąpić do tych oddziałów, tego internują. Armia ta ukraińska składa się przeważnie z b. jeńców austriackich, wracających do domu z niewoli. W Ołomuńcu jest obecnie około 300 internowanych Ukraińców.

Góra św. Anny.

Przy pierwszym napadzie na powstańców górnośląskich, Niemcy zawładnęli Górą Chelmąską, czyli górą św. Anny (Annaberg), ważnym punktem strategicznym, góra ta bowiem jest najwyższym wzniesieniem w powiecie strzeleckim (Gross-Ströhlich). Tęcza się o nią obecnie boje, a najświeższe telegramy donoszą, że powstańcy punkt ten za wezbranych stron otoczyli. Odebranie tej góry przedstawiało by jeszcze i drugi sukces moralny, dla ludu bowiem górnośląskiego znajdującej się na jej szczytach kościół św. Anny wraz z klasztorem OO. Franciszkanów i wielką »Kalwarią« posiadał nieomal to znaczenie, co dla całej Polski Częstochowa, dla Litwy Ostro-Brama, a dla ludu »małopolskiego« Kalwaria Zebrzydowska. Jest to bowiem »miejscu cudowne«, cel obywatelski pielgrzymek nie tylko Polaków górnośląskich, ale nawet i Niemców katolików, na Górnym Śląsku osiadłych.

Góra Chelmąska (1232 stóp nad poziom morza) pokryta jest od północy lasem, południowo jej stoki posiadają najczystsza glebę w powiecie strzeleckim i odznaczają się też bujną roślinnością. Góra wznosi się na pokładach bazaltu, który tu wydobywają. Należy do dóbr Zyrarowa, które przez cztery wieki stanowiły własność baronów, potem hrabiów Gaschniów.

Protoplasta tego rodu, rejent ziem wsielubskich, Mikolaj z Gaszyna, wsi pod Wielunem (województwo sieradzkie) osiadł w Zyrarowie około roku 1450. Już wówczas mieszkali okoliczni zauwazyli dziwne światło, jasniejące na szczytach gór; byli tacy, co widywali orszak mnichów, wspinających się na nią z jarzami światłami. To skłoniło potomków Mikolaja do postawienia tu kaplicy w roku 1500. Ilustracja Nechtitz ofiarowała do niej relikwioję św. Anny, przywiezioną przez Jerzego Brodatego, elektora saskiego, z Villa pod Lyonem, a pochładcę z kościoła św. Anny w Konstancynie, w budowanego przez cesarza Konstantyna (zabrali go Krzyżowcy).

Pielgrzymki do cudownego miejsca przybrały takie rozmiary, że hr. Ferdynand Gaschniow wybudował na miejscu kaplicy kościół i postawił przy nim klasztor drzewiany, do którego sprowadził OO. Franciszkanów z Krakowa (ta część Śląska należała do diecezji krakowskiej). Poświęcenie kościoła odbyło się w roku 1673. Później Gaschniowie fundowali i »Kalwarię« (1700—1709), stuwającą kaplicę na wzór drogi krzyżowej w Jerozolimie, ponieważ znalezione podobieństwo położenia Góry Chelmąskiej z górą Oliwą, doliną Jozafata, z górą Moriah i Golgotą. Kaplice około 30, z tych trzymała Kalwarię wydłubali i ozdobili budowniczo, murarze i rzeźbiarze, z Włoch sprowadzeni.

W roku 1810 rząd pruski, kasując klasztory śląskie, usunął i OO. Franciszkanów. Dobra Gaschniów, głównie z bujnej fantazji i rozruchności, przeszły w obce ręce. (Gaschniowie wymarli w połowie XIX wieku). Chłysty się ku upadkowi kościoła odrestaurował biskup wrocławski, kardynał Diepenbrock, gorący miłośnik ludu górnośląskiego, opiekun jego języka, wyrażający żal, że nie umie mówić po polsku. Następnie jego, biskup Foerster, sprowadził z Westfalji trzech Franciszkanów i natychmiast do władcy Zyrarowa kaplice i drogi krzyżowe. Przeniesiono wówczas osobne dni odpustów i pielgrzymek dla Niemców, osobne dla ludności polskiej. Walka »kulturalna« usunęła Franciszkanów (1875). Foerster wyjechał potem dla dwóch praw pozbity (1881); wreszcie w roku 1887 Franciszkanie klasztor odzyskali. Oczywiście są to Niemcy. Mimo to lud polski tłumnie po dziś dzień odwiedzał cudowne miejsce, uważając św. Annę za swoją patronkę i czerdwinie.

Poeta górnośląski, Bączek, tak opiewa przed 30 laty znaczenie Chelmąskiej św. Anny:

Półki stóp ukraiński rzewne dumki stroi,
Półki się wchlepi Polski car moskiewski boi,
Półki Wisła dziewczęta do Bałtyku łona
Półki, meżno ludu wdziennością pieczętowa,
Półki Królowa Polski z Ostrobramskiej wieży
Litwie, a Jasna Góra Lachom w pomoc bieży,
Dątać też święta Anna z Chelmąskiej Góry szczytu
Śląskowi błogosławie i błogięgo bytu
Będzie mu zapewnieniem...

Oby sprawdziły się słowa poety — oby ten błogi byt znalazł lud górnośląski w zjednoczeniu z polską Macierzą.

Z wrażeń świątecznych.

Gdy na politycznym horyzoncie Polski — że użyjemy stereotypowego na całym świecie wyrażenia — gromadzą się podobno groźne chmury, niemożnaż jest niepokojeniście błękitne i darzy nas nieprzewidywaną pogodą. Czy z tamtych chmur będzie wielki, czy mały deszcz, niechaj osądzą ci, co ładają nieustannie barometr polityczny. Skromny kronikarz pragnie natomiast wypowiedzieć jedynie życzenie, a raczej uwagę, że pogodę niepolityczną, meteorologiczną, mogłby przerwać nieco rzęsy deszcz. Godzą się na to wszyscy w Krakowie i całej okolicy. dając dowód, że w pewnych sprawach nawet u nas panuje jednomyślność. Agrariusze wielcy i mali, robotnicy, rzemieślnicy i inteligenci — wszyscy powtarzają: »Przydałby się deszcz«.

Tymczasem deszczu niema, niebo, uśmiecha się do nas bosko, a my lykamy pył i w godzinach, gdy wodociąg jest zamknięty, nie mamy czym gardła przepłukać. Wprawdzie w kioskach na plantach deszcz jest wedy sodowej, nawet ze sakiem, ale kieluszek nie można nosić pod pachą, a zresztą odgrywa tu również pewną rolę portfel. Kwaśne mleko również jest związane ściśle z portfelem, więc gaszenie pragnienia białym czasem wielo skomplikowaną rzeczą, tak prawie, jak gaszenie pożaru w małym miasteczku, gdy pan macełnik ochotniczej straży pożarnej nie może »ani ruszyć« znaleźć klucza od ramicy, w której znajduje się sikawka.

Bądźmy jednakże cierpliwi. Przyjdzie pora na deszcz, zwłaszcza, że w tej kwestji niema głosu ani Rada najwyższa, ani Liga narodów. Na razie czekamy się pogodą, pamiętając o niektórych okolicznościach, jako to: Wielu z nas posiada kamazki niekoniecznie szczelne, parasole zaczynają należeć do rzadkości, a płaszcze gumowe są, ale w Nowym Jorku i to wcale tanie.

Wśród niezamierzonych pogody przemian też dzieło wczorajszego Bożego Ciała. Przed południem Rynek główny był ogólnie, do którego dążyły tłumy ludności, ażeby widzieć uroczysty obchód. Reszta dnia miała cichy, wspólny każdemu świętu. Co prawda było mniej ruchu i animuszu. Dużo energii świątecznej wydawało się już w poprzednią niedzielę. Odgrywała pewną rolę i ta okoliczność, że to przecież koniec miesiąca, więc mnóstwo osób stanu cywilnego i wojskowego musiało hamować swoją fantazję. A jeszcze więcej osób pobiera już na czwartkowe świętowanie budżet niekoniecznie pozwalający. Oczywiście były wycieczki i zabawy, ale

na skromniejszą miarę. Jedynie planty były wprost szalenie zapchane aż do późnej nocy.

Jako znak czasu należy zapisać, że bardzo wiele osób przesiadło w domu i przy otwartym oknie czyta książki. Są ludzie wrażliwi, którzy swojego »zdeklarowania« nie chcą o ile możności obnosić po ulicach i siedzą dużo w domu, oddając się czytaniu. Nigdy może wypożyczalnie książek nie miały tak wiernych i licznych klientów, jak obecnie. Czytelnictwo kwitnie. Oby to trwało jak najdłużej.

h. j-e.

Od Administratora.

Celem uregulowania nakładu, prosimy o możliwość najczystszej odnowienie prenumeraty. Warunki prenumeraty zamieszczone są w nagłówku dziennika.

KRONIKA.

Kraków, 28 maja.

PROCESJA BOŻEGO CIAŁA. We czwartek rano po uroczystym nabożeństwie, odprowadzonym przez ks. biskupa Saebeja w katedrze wawelskiej, wyruszyła z Wawelu uroczysta procesja. Na czele szła muzyka 20 p. p., dalej bractwa, następnie pod baldachimem odebrali ks. biskup Sapieha, niosąc Sacramentum, w otoczeniu kanoników katedralnych z ks. biskupem Nowakiem, księżę i alumnów seminarjum duchownego. Z obu stron baldachimu przelili straż honorową ulani 8 p. imienia ks. Józefa Poniatowskiego. W dalszym ciągu szli: starosta Kowalkowski, prezydent Federowicz z gronem radców miejskich, prezydent uniwersytetu, rektor uniwersytetu, prezes Akademii Umiejętności, Morawski, generał, sztab oficerski żałogi krakowskiej, Towarzystwo strzeleckie. Dalej widniały standardy cechów, oraz nieprzebrane falo publiczności.

Procesja posuwała się ku rynekowi ulicą Grodzką, wzdłuż której, jako też na Ryunku, ustawili się procesje z cackagwiazdą ze wszystkich kościołów. Na Ryunku wzniesione pięć ołtarzy, z tych dwa na Bł. A-B.

Procesja, przechodząc obok głównej strażnicy wojskowej w Ryunku, zatrzymała się, a celebrujący ks. biskup Sapieha udzielił oddziałom błogosławieństwa.

ZJAZD EPISKOPATU POLSKIEGO W KRAKOWIE. W ciągu dnia wczorajszego i dzisiaj rano zjeżdżali do Krakowa na konferencję kościelną, jako też na konsekrację kościoła OO. Jezuistów przy ulicy Kopernika wszyscy niemal biskupi z całej P. lsk. I tak przybyli: prymas kardynał E. Daborski, kardynał A. Kakowski, arcybiskup warszawski, E. Roop, arcybiskup mohylewski i prymas Rosji, R. Hryniewicz, b. biskup wileński, J. Bilewicz, arcybiskup lwowski, J. Teodorowicz, omniński, arcybiskup lwowski, S. Zdzitowiecki, biskup wrocławski, J. Nowowiejski, biskup płocki, A. Łosiński, biskup kielecki, M. Ryx, biskup sandomierski, J. Łęziński, biskup miński, J. Dabowski, biskup łucko-żytomierski, H. Przeczciński, biskup podlaski, M. Fudman, biskup lubelski, P. Macikowski, biskup kamieniecki, J. Fischer, biskup sufragan przemyski, J. Klender, biskup sufragan pelpiński, W. Kłoska, biskup sufragan łucko-żytomierski, A. Jelewicki, biskup sufragan sandomierski, R. Jalbrowski, biskup sufragan sandomierski, A. Szelągowski, biskup sufragan płocki, W. Krynicki, biskup sufragan wrocławski, W. Owczarek, biskup sufragan warszawski, B. Twardowski, biskup sufragan polski, X. Tymieniecki, biskup nominat łucki. Nadto spodziewany jest przyjazd wielu prałatów i kanoników z różnych stron Polski.

Dzisiaj o godzinie 12 w południe odbyło się na Wawelu uroczyste »Veni creator« przy udziale całego episkopatu. Obecny zjazd episkopatu polskiego w Krakowie jest najbliższym z wszystkich zjazdów, jakie kiedykolwiek odbyły się w Polsce. WIECZORNICA POWITALNA NA CZĘŚĆ 8-GO PUŁKU ULANÓW. Epilogiem uroczystego powitania powracających z frontu wojsk, a mianowicie 8-go pułku ulanów imienia ks. Józefa Poniatowskiego, 6-go latatemu saperów i 5-go dywizjonu artylerji konnej ziem krakowskiej była wieczorna, urządzona we czwartek staraniem obywatelskiego komitetu w dawnym refoktarzu OO. Franciszkanów. Imieniem miasta przybył prezydent Federowicz z gronem radców miejskich, ks. infułat Wądołay, reprezentanci wojskowi, generałowie Osiecki, Linde, Kosteki i Truskowski, reprezentant misji francuskiej generał Trono, delegat rządu radca Kowalkowski, rektor dr Estreicher, przedstawiciele pasy, prezes »Czerwonego Krzyża« dr J. Surzycki, generałowa Symonowa, prezes »Białego Krzyża« p. Wodzinowski i wiele innych osób. — Ołowiaży grępiący spełniały panie: Symonowa, Wodzinowska i Jordansówna, oraz pp. Rose i Wolkowski imieniem Stowarzyszeń gospodniowskich. Do zastawionych i auto kwieciami przybranych stołów zasiadli oficerowie i delegowani żołnierze wmiarkowanych formacji wojskowych, a przygrywała dzianko orkiestra 8 pułku ulanów.

Pierwsze toastowe przemówienie wygłosił prezydent miasta, p. Federowicz, witając zebranych i podkreślając radość z powodu powrotu do rodzinnego miasta dzielnych, zasłużonych i sławą wojenną odkrytych obrońców ojczyzny. Imieniem »Białego Krzyża« przemawiał p. Wodzinowski, odpowiedział imieniem wojskowi: jeneral Osiecki, rotmistrz Bochenek i jeneral Truskowski. Z kolei zabrał głos rektor dr Estreicher i w pięknym przemówieniu wyłożył toast na cześć Naczelnika państwa, poczem dalszą część mowy skierował do jena. Trono, zaznaczając radość z obecności przedstawicieli Francji, która w ciężkiej dla Polski chwili nie była w stanie, a i czynem spieszy jej z pomocą. Przyjaźń te Polacy umiłą ceni i dotrzymają swój sojusznikowi wiernej przyjaźni, która ma na celu dobro i ołną wpańch idealów i wspólnych interesów. Mowca zakończył toastem na cześć Francji w ręce jenerala Trono. W tej chwili zerwał się burza długo niemiarkowanych okłasków, w czasie których wznoszone okrzyki »Vive la France« Orkiestra zaintonowała »Marsyliankę«, a gdy ucichły jej dźwięki, zabrał głos jeneral Trono i w krótkiej, ale pełnej treści odpowiedzi, wygłoszonej w języku francuskim, rzucił zapewnienie, że Francja, która łączy z Polską tyle najpiękniejszych tradycji przeszłości, nie zawiedzie nadziei Polaków i stanie przy Polsce wiernie, jako jej najlepsza przyjaciółka i sojusznica. Słowa przedstawiciela Francji powtórzyl w języku polskim rotmistrz Bochenek, a sala rozbrzmiewała co chwile huraganem okłasków, przepłatanymi dźwiękami »Marsylianki« i hymnu polskiego.

Po mowie jenerala Trono, przemówił jeszcze jeneral Truskowski, poczem artystka teatr. p. Ordynska, wygłosiła kilka pięknych wierszy młodej poetki p. Jordansówny, a p. Dobrzański z teatru imienia Słowackiego bawił i rozśmiewał uczestników.

TRZECI POŻAR W WOJSKOWYM ZAKŁADZIE UMUNDUROWA W DABIU. Onegdaj około godz. 4 rad raniem wybuchł pożar w barakach wojskowych w zakładzie umundurowania w Dabiu. Pożar, który powstał w jednym z budynków, mieszczącym mundury i bieliznę, objął całą góra część baraku. Na miejsce przybyła straż ognia pod kierownictwem nacz. Obwodowa w sile dwu plutonów, której po dwugodzinnym akcji ratunkowej udało się pożar zlokalizować i uchronić sąsiednie budynki od niebezpieczeństwa. — Szkodę wynosi 12 milionów.

UCIEKAJA WIEŹNIOW. We czwartek rozszedł się po mieście pogłoski o buncie więźniów w domu kary św. Michała. W rzeczywistości sprawa przedstawiała się w ten sposób, że dwaj więźniowie zajęci w więzieniu jako posługujące, mianowicie Stanisław Cobiela i Eugenjusz Kurdziel, korzystając z braku dozoru między godz. 7 a 8 rano wybili okno w jednym z biur na parterze, a następnie przedarali się przez kraty — wydostali się na wolność. Nim zarząd więz. zorientował się, uciekinierzy zniknęli bez śladu, przebrawszy się przedtem w ubrania cywilne.

KRADZIEŻ ROWERU. Wczoraj policja krakowska aresztowała Jana Czaplaka, lat 28 za kradzież roweru wartości 20.000 mk. Czaplak rower ten przema-

nił biesiadą całym szeregiem żartobliwych strof, gorąco przez obecných oklaskiwanych. — Wśród niezwykle sympatycznego nastroju wieczornica przeciągnęła się do północy, pozostawiając u uczestników jak najsympatyczniejsze wrażenie.

DO WSZYSTKICH DZIECI POLSKICH. W dniu 14 lipca przypada w Ameryce uroczyste Święto Niepodległości Stanów Zjednoczonych. W dniu tym w całej Polsce odbyły się obchody na cześć Ameryki za jej wielką pomoc dla naszej ojczyzny, a przedewszystkiem za uratowanie od głodu z górą miliona dzieci polskich. Komitet, który się zawiązał w Warszawie dla urzadzania obchodów powyższego pragnie, aby wszystkie dzieci polskie okazały swą wdzięczność Ameryce, w ten mianowicie sposób, by dzieci w Polsce przygotowały własne robotki dla dzieci Ameryki. Nie chodzi tu bynajmniej o dary kosztowne. Niechaj dzieci przegotują wycieczki, cacka z papieru i przebrzeżne drobiazgi, jakie same pod kierunkiem swych nauczycieli i wychowawców wykonają. Komitet, na ten cel, złoży dary te i dały charakter polski, najczystszej w stylu miejscowości, gdzie będą wykonane. Komitet przez wszystkich rodziców zarządził jak kierownikami szkół, klubów, schronisk itd., aby zachęcali dzieci do tej wdzięcznej pracy i by w niej dopomogli.

Wszystkie te dary należy przesać do Warszawy (przed 1 lipca) do biura R. G. O. (Jasna 32) z napisem »Przysłał dla dzieci Ameryki«. Im wcześniej, tym lepiej. Otrzymane przysyłki będą wręczone w Warszawie przedstawicielom Ameryki, którzy przesyła je dzieciom amerykańskim, jako dowód serdecznego uczucia dzieci polskich.

KOLONJE I POLKOLONJE DLA MŁODZIEŻY. — Podobać nam się w roku szesnym urzędu magistrat i w obecnym sezonie wakacyjnym kolonie i polkolonie dla młodzieży od lat 4. Wpisów przyjmować będzie wydział VII magistratu (ul. Polska 8, parter) według przebiegu wjeżdża (i podwórze) p. Wanda Smolecka, w czasie od 30 maja do 9 czerwca między godz. 4—6 po południu, a to w następującym porządku: Dnia 30 maja nazwiska od A—B, 31 maja nazwiska od C—E, 1 czerwca nazwiska od F—G, 2 czerwca od H—J, 3 czerwca od K—L, 4 czerwca od M—N, 5 czerwca od O—P, 7 czerwca od R—S, 8 czerwca od T—Z, zaś 9 czerwca dzieci poproszą nie zgłoszone z niezachwanych powodów. Zgłaszający rodzice i opiekunowie (bez dzieci) przyniosą poświadczenie ze szkoły, iż dziecko wykazuje dobre postępy w nauce, a nadto poświadczenie z komisariatu obwodu, stwierdzające ubóstwo potencjów. Po ukończeniu wpisów podane zostaną badania lekarskie i odpowiednio do jego wyroku przydzielone do kolonii względnie polkolonii.

NOWE PODNIENISIE CEN GAZU. Onegdaj odbyło się posiedzenie komisji gazowo-elektrycznej pod przewodnictwem wiceprez. Srego, na którym uchwalono budowę wieży wodnej oraz załatwienie szeregu spraw bieżących. Poza tem komisja była zmuszona podnieść cenę gazu, poczem przy odrobinie z powodu znacznego podniesienia się kosztów produkcji, a przedewszystkiem drogi elektrycznej, niezbędnej do fabrykacji gazu wodnego. Nowe ceny gazu wynoszą: 1 m³ do oświetlenia, gotowania i przemysłu 13 mk., 1 m³ do motorów 12 mk.

DALSZE CEKIEKI WAWELSKIE. Onegdaj 140 ty współprawnicy Towarz. przemysł. central. Związku pol. przem. górn. handlu i finansów w Warszawie, 241-szy sądowi urzędnicy i urzędnicy kancelarii zachodniej Małopolski i 242 Składnica Kółek rolniczych w Tarnowie, wpłacając po 30.000 mk. za ceki.

ZE ZWIĄZKU INŻYNIERÓW. W sali krakowskiego Towarzystwa technicznego odbyło się walne zgromadzenie Związku inżynierów budownictwa państwowego. Na zgromadzeniu rozpatrywano sprawę uposażenia tej galeji służby publicznej, wskutek podporządkowania jej urzędowi wojewódzkim i odebrania przez to samodzielnego tym urzędem. Wychozące z założenia niekorzystnych następstw tego rodzaju zarządzenia walne zgromadzenie powzięło w tym kierunku uchwałę, polecając wydziałowi powzięcie w tym kierunku najdalej idących starań.

ZJAZD ZARZĄDU GŁÓWNEGO ZWIĄZKU PRACOWNIKÓW POCTOWYCH odbył się w Krakowie. W ciągu dwudniowych obrad ustalono termin walnego zjazdu na dzień 20 czerwca w Warszawie. Uchwalono również szereg rezolucyj w sprawie odrębnej pragmatyki dla pracowników poczty, telegrafu i telefonu. Wreszcie uchwalono rezolucję w sprawie wyeliminowania z grona pracowników tych elementów, których tak przesła, jak i teraźniejsza działalność nie wzbudzała zaufania u ogółu pracowników co do zachowania tajemnicy urzędowej w zakresie wykonywanych czynności służbowych. Rezolucje zostaną podane do wiadomości ministra poczty i telegrafów.

KWESJA INWALIDZKA W POLSCE I JEJ UREGULOWANIE. Pod tym tytułem wygłosił prof. Teodor Moliner odczyt w wielkiej sali Kaźnia wojskowego przy ul. Żybkiewiczowej w piątek 27 maj. przy tłumnym udziale słuchaczy. Skreśliwszy we wstępie historię wyłonienia się kwestji inwalidzkiej w Polsce i jej rozwiązywania przez rząd, przeszedł do systematycznego omówienia treści ustawy z 18 marca 1921. Wykazał, że jest przesłanką duchem nawrócił nowoczesny i że dają rządowi możliwość rozwinięcia w całej pełni skutecznej akcji, zmierzającej do odciążenia inwalidów od drogi wierzchożności i zebrani i stworzenia z niego obywatela współdziałającego z wszystkimi współobywatelami.

Z TEATRU POWSZECHNEGO. W przyszłym tygodniu wraca na repertuar niemiecki do dłuższego czasu arcydzieło operetkowe Haubergera, niezrównany, dowcipny i wykinyt »Bal w operze«, który z obecnym powrotem na afisz niewątpliwie będzie nową serią świętych sukcesów — ponadto zespół operetkowy pod reżyserkim kierunkiem p. Lewiczyca i batuta p. Barańskiego przygotowanie od szeregu lat arcydzieło Suppého »Boocaccio«, w dramacie zaś wra gorzowska praca nad przygotowaniem dramatu Schillera »Wilhelm Tell«.

Z TEATRU »BAGATELA«. Dziś wieczorem powtórzoną będzie »Złota ciocia« z p. Czaplinską w roli tytułowej, w niedzielę po południu »Dwójka bul-tajski«, a wczoraj po południu »Złota ciocia«.

ZE SPORTU. We czwartek odbyły się zawody footballowe o mistrzostwo klasy A między Cracovią a Makkabi z wynikiem 5 : 0 (3 : 0) na korzyść Cracovii. Gre prowadzono obustronnie w żywym tempie.

WIELKI POŻAR W FABRYCE DRUTU W KRAKOWIE. We czwartek około godziny 4 po południu zapalono krakowską straż pożarną o wybuchu pożaru w fabryce drutu i gwoździ przy ul. Płaszowskiej 7 na Zabłociu. Pożar powstał od iskry z lokomotywy, wskutek czego zajął się świeżo torowany dach na budynku ze starymi materiałami. Ponadto w budynku, w którym pożar wybuchł, znajdowała się znaczna ilość kawałków szarzanego, co powiększyło jeszcze groźbę niebezpieczeństwa. Po krótkim czasie cała fabryka stała się w płomieniach, a nadto sąsiednie budynki stały się zagrożone. Akcja ratunkowa była bardzo czynna, straż podoławsza samą pożarną, w końcu udało się w kierunku zlokalizowania ognia, co w zupełności udało. Uratowano większość części z budowni, których znajdowały się materiały druciane i kawałki. Główna hala maszyn dzięki energicznej akcji została oszczędna. Szkody dotychczas nie stwierdzone, w każdym razie wchodzą tu w grę miliony.

TRZECI POŻAR W WOJSKOWYM ZAKŁADZIE UMUNDUROWA W DABIU. Onegdaj około godz. 4 rad raniem wybuchł pożar w barakach wojskowych w zakładzie umundurowania w Dabiu. Pożar, który powstał w jednym z budynków, mieszczącym mundury i bieliznę, objął całą góra część baraku. Na miejsce przybyła straż ognia pod kierownictwem nacz. Obwodowa w sile dwu plutonów, której po dwugodzinnym akcji ratunkowej udało się pożar zlokalizować i uchronić sąsiednie budynki od niebezpieczeństwa. — Szkodę wynosi 12 milionów.

UCIEKAJA WIEŹNIOW. We czwartek rozszedł się po mieście pogłoski o buncie więźniów w domu kary św. Michała. W rzeczywistości sprawa przedstawiała się w ten sposób, że dwaj więźniowie zajęci w więzieniu jako posługujące, mianowicie Stanisław Cobiela i Eugenjusz Kurdziel, korzystając z braku dozoru między godz. 7 a 8 rano wybili okno w jednym z biur na parterze, a następnie przedarali się przez kraty — wydostali się na wolność. Nim zarząd więz. zorientował się, uciekinierzy zniknęli bez śladu, przebrawszy się przedtem w ubrania cywilne.

wał i sprzedał za 12.000 marek Edmundowi Trzebińskiemu, u którego roznego poznano i odebrano.

PODZAS POŻARU NA ZABŁOCIU z zamiesianiem tam panującym skorzystał St. Kondra, lat 28, który Andrzejowi Ostrowskiemu skradł z kieszeni zegarek srebrny z łańcuszkiem wartości 4000 marek. Kondrę aresztowano.

KOMUNIKATY I ZAWIADOMIENIA.

Z KRAK. KOŁA TOW. NAUCZYCIELI SZKÓŁ WYSZYCH. Posiedzenie krak. Koła Tow. nauczycieli szkół wyższych odbędzie się w sobotę 28 maj. w sali »Call nov.« o godz. 6 1/2 wieczór.

WYKŁADY O MAŁARSTWIE FRANCUSKIM W EPOCE NAPOLEONA. Prof. dr Józef Miedziński wygłosi trzy prelekcje na ten temat w dniach 30 i 31 maja i 1 czerwca o godz. 8 wieczór w sali Zakł. zoologii ul. św. Anny 6, 1.

WIECZÓR HUMORU JOZEF TRZYWIDARA. art. dram. teatru »Bagatela« odbędzie się w Kolegium wykładow naukowych w sobotę 28 maj. o godz. 6 w.

WIEC PRACOWNIKÓW PAŃSTWOWYCH I KOLEJOWYCH. W dniu dzisiejszym odbędzie się w sali Sobota o godz. 8 wieczorem wiec wszystkich pracowników państwowych i kolejowych. Przedmiotem wiecu będzie sprawa mnożnika, pragmatyki służbowej, podatku i dysputów.

Z kraju i ze świata.

POWRÓT JEŃCÓW Z ROSJI. Piuro prasowe ministerstwa spraw wojskowych komunikuje: Wydziałowi prac komisji mieszanej w Warszawie i Moskiewie w dniu 26 maja został wreszcie uwolniony: Kazimierz Kolasiński, Włodzisław Bondzki, Wacław Ostrowski, Czesław Romiszewski, Samuel Miedziński, Eugeniusz Komorowski, Kazimierz Izdebski, Jerzy Strzelecki. Wyjazd misji do Warszawy nastąpi 28 maja b. r. We wtorek opuścił Petersburg transport 700 osób z Murmanii. W Murmanii pozostało załadowane kilkuset Polaków, tak, że powrót jeńców z Murmanii można uważać za zakończony. Na drodze do załatwienia jest sprawa przyjazdu do Warszawy misji kijowskiej »Czerwonego Krzyża« i wysłania ks. biskupa Łosińskiego.

WAKACYJNE POSADY NAUCZYCIELI SZKÓŁ ŚREDNICH. W istniejących państwowych szkołach średnich oraz w szkołach prywatnych, które mają być upa

POLITECHNIKA PARYSKA DLA CIUDZOZIEMCÓW. Francuski minister wojny wydał dekret w sprawie dopuszczenia studentów, pochodzących z obcych państw, do politechniki paryskiej, zorganizowanej przez wojnę.

Ważna liczba cudzoziemców może być uprawniona przez ministra wojny do studiowania w szkole politechnicznej bądź w charakterze słuchaczy sekretariatu, bądź też w charakterze uczniów-pensjonarzy. Przyjęcie ich jest uzależnione od oceny wykazanych przez nich wiadomości ogólnych i naukowych na podstawie rozprawy, wydaną przez ministra. Cudzoziemcy pensjonarze mają prawo noszenia mundurów szkoły. Ci słuchacze jednak, którzy są oficerami, noszą mundur swego kraju. Słuchacze cudzoziemscy, pensjonarze, podlegają temsamemu regulaminowi, co i słuchacze Francuzi, w stosunku do polityki wewnętrznej szkoły, dyscypliny, odpowiedzi i wszelkich obowiązków. Nie mogą jednak być zaliczeni do służby publicznej, pozostając na terenie szkoły.

BYŁY PRZEDYDENT RZĄDU FRANCUSKIEGO, COMBES, obecnie członek senatu, zmarł w Paryżu. **CURIE-SKŁODOWSKA ZACHOROWAŁA.** Z Nowego Jorku donoszą 25 bm.: Curie-Skłodowska zmarła. Uczona polska nie wychodziła z domu. Lekarzy zabroniło jej przyjmowania wizyt, zalecił zupełny spoczynek i nie zgadza się na dalszą podróż p. Curie-Skłodowskiej do poszczególnych stanów.

PIĘĆ TYSIĘCY ŻWŁOK żołnierzy amerykańskich, którzy padli we Francji podczas ostatniej wojny, — sprowadzono do Stanów Zjednoczonych. W uroczystym pogrzebie wzięł udział prezydent Stanów Zjednoczonych.

CHOLERA W MOSKWIE. Petersburgska „Krasnaja Gazeta“ komunikuje, że w Moskwie wybuchła epidemia cholery, wywołana głównie tem, że wskutek zepsucia wodociągów ludność zmuszona jest używać brudnej wody rzecznej.

ZMARLI. — Bogusław Cieski, w. d. 60-letni, Heroldy, koło Łodzi, zmarł na udar serca 24 bm. we Lwowie. Antoni Dinn-Wasowicz, st. rezydent kolei państw., zmarł we Lwowie w 44 roku życia.

ZGUBA. Sekretarjat Towarzystwa obrony zachodnich kresów Polski podaje: Podczas procesji w Boże Ciało na Łyżku głównym zgubiła rodziną wygnanów górnoskiskich żółta kopertę z nazwiskiem wygnancza, zawierającą 600 mk. niemieckich i około 50 koron czeskich. Uczciwy znalazca raczy zgłosić się do Biura Towarzystwa i zwrócić zgubę zgnębionej rodzinie wygnanów górnoskiskich.

REPERTUAR MIEJSKIEGO TEATRU IM. JUL. SŁOWACKIEGO: Sobota, 28 bm.: „Księża Hjab“. Niedziela, 29 bm. po pol.: „Taniec czynowników“, wieczorem „Rozbitki“.

REPERTUAR MIEJSKIEGO TEATRU POWSZECHNEGO: Sobota, 28 bm.: „Kłótnia w sieni“. Niedziela, 29 bm. po pol.: „Szalawit“, wieczorem „Faworyci“.

REPERTUAR TEATRU „BAGATELA“: Sobota, 28 bm.: „Złota cioca“. Niedziela, 29 bm. po pol.: „Dwójka hultajska“, wieczorem „Złota cioca“.

REPERTUAR TEATRU „NOWOŚCI“: Sobota, 28 bm.: Balet i „Mazur“. Niedziela, 29 bm. po pol.: „Dziwaczka z Holandji“, wieczorem Balet i „Miłość cyganki“.

Przewlekłe rokowania w sprawie przesilenia.

(Telefonem od własnego korespondenta „N. Ref.“)

Warszawa, 28 maja. W ciągu czwartku odbywały się w dalszym ciągu narady klubów, które oświadczyły gotowość utworzenia większości, na której oparł się młody gabinet Witos, centrowo-ludowy.

Klub Pracy Konstytucyjnej odbył narady w obecności prezosa klubu mieszczańskiego p. Rossela. Osiągnięto całkowite porozumienie. Również ściśle porozumienie nastąpiło między Chłosem, Demokracją a Nar. Zjednoczeniem Ludowym i mówiono nawet o połączeniu się tych frakcji sejmowych.

Tymczasem, bezpośrednio przed rozpoczęciem, zapowiadanej na wieczór konferencji klubów większości, pos. Czerniewski oświadczył w kolumnach sejmowych, że do porozumienia między Nar. Zjed. Lud. a Chłosem, Demokracją nie doszło i wyraził zapewnienie, że żądania Nar. Zjed. Lud. zbyt daleko sięgają i ludzcy ze swego stanowiska nie powinni ustąpić.

Na konferencji klubów większości, która rozpoczęła się o godz. 8 wieczorem, premier Witos zakomunikował zebrany wiadomości, jakie otrzymano w ostatniej chwili z Górnego Śląska, następnie streścił dotychczasowy przebieg rokowań co do utworzenia rządu i prosił o sprzyjanie stanowiska poszczególnych klubów.

ROZBICIE WIĘKSZOŚCI.

Pierwszy zabrakł głos posła Dubanowicz i po otwarciu żądanie przyznania Nar. Zjedn. Lud. pięciu tek: spraw wewnętrznych, spraw zagranicznych, oświaty, aprowizacji i bytów dzielnicy pruskiej.

Przed rozpoczęciem dyskusji co do personalnego składu gabinetu, prezes Chrz. Dem. p. Czerniewski oświadczył, że stronnictwo jego nie może zgodzić się na koncepcję gabinetu centrowo-ludowego i weszłoby jedynie do rządu koalicyjnego, w którym zasiadaby na stanowisku ministra spraw zagranicznych p. Roman Dmowski, nadto że Chrz. Demokracja wycofuje się z bloku stronnictw większości. Wobec oświadczenia posła Czerniewskiego prez. Witos oświadczył, że z powodu ustąpienia Chrz. Demokracji, niema podstaw do tworzenia gabinetu i uważa układy za zerwane.

ZAPOWIEDZ DYMISJI WITOSA.

Po zamknięciu posiedzenia prez. Witos zaprzeczając Waszego korespondenta, jakie wydane konsekwencje, odpowiedział, że zgodnie do zapowiedzi poda się dzisiaj do dymisji.

Wystąpienie posła Czerniewskiego do oświadczenia o ustąpieniu Chrz. Demokracji z bloku większości w chwili, kiedy toczące się rokowania dobiegają końca, wywołało oburzenie wśród przedstawicieli Pol. Stron. Lud., Klubu Pracy Konst. i Klubu Mieszczańskiego. Kluby te odbyły w ciągu wieczora narady, celem omówienia dalszego planu działania.

DALSZE ROKOWANIA.

W dniu wczorajszym tj. 27 bm., przed południem zawiązał się w Klubie Pracy Konst. p. Karbark i proponował powrót do idei gabinetu koalicyjnego. Klub Pracy Konst. uzależnił swoją decyzję od stanowiska prez. Witos.

W godzinach przedpołudniowych konferował premier przez czas dłuższy z posłem Dubanowiczem. Jak słychać, pos. Dubanowicz nalegał na premiera aby nie wysuwał konsekwencji z zachowania się Chrz. Demokracji i aby wstrzymał swoją dymisję. Prezydent Witos stoi jednak na stanowisku, że próba jakiegokolwiek wspólnej akcji między klubami, nieposiadającymi najmniejszego poczucia lojalności politycznej, jest bezcelowa, a o zorganizowanie większości sejmowej podjąć się teraz muszą stronnictwa, które przesilenie wywołały.

WIĘKSZOŚĆ SEJMOWA PRZECIW DYMISJI GABINETU.

O godz. 6 wieczorem marsz. Sejmu Tranpaczynski wezwał do siebie przewodniczących stronnictw i zaproponował im wypowiedzenie swojej opinii. Z oświadczeń wszystkich zebranych, z wyjątkiem P. S. L. które od wyrażenia swego zdania się wstrzymało, wynika, że przytaczająca większość Sejmu ma zaufanie do premiera Witos.

Przedstawiciele prawicy podkreślali, że niema konstytucyjnego powodu do przesilenia, że zatem rząd nie ma powodu do podania się do dymisji i winien urzędować nadal. Prezydent gabinetu Witos może — zdaniem prawicy — sam oświadczyć wakatę obecnie resorty.

W skutek tych oświadczeń marszałek Sejmu wysłał następujący list do Naczelnika państwa:

»Według oświadczenia prezydenta ministrów Witos, gabinet jego podaje się do dymisji. — Według mojej opinii do przesilenia gabinetowego niema dziś konstytucyjnej podstawy, zaś tworzenie nowego gabinetu w obecnej chwili mogłoby potrwać dość długo, a tem samem narazić kraj na poważne niebezpieczeństwo. Z tych względów i w porozumieniu z większością Sejmu zwracam się do p. Naczelnika państwa z prośbą, aby dymisji gabinetu p. Witos zechciał nie przyjąć«.

PREMIER WITOS W BELWEDERZE.

O godzinie 8 wieczorem zawiązał się w Belwederze prezydent Witos i wreszcie Naczelnikowi państwa mitygowana dymisja. Ze względu jednak na późną porę, Naczelnik państwa nie załatwił ani dymisji prezydenta gabinetu, ani pisma marszałka Sejmu, odbył natomiast konferencję z prezydentem gabinetu, która trwała półtorej godziny. O godzinie 10 wieczorem premier Witos opuścił Belweder.

WARUNKI WITOSA I P. S. L.

Korespondent nasz po powrocie premiera

z Belwederu zwrócił się do niego z prośbą o poinformowanie go o stanowisku, jakie prezydent zamierza zająć wobec listu marszałka Sejmu, domagającego się nie przyjęcia dymisji gabinetu. W odpowiedzi premier Witos zaznaczył, że nie uważa, aby ta forma likwidowania przesilenia była odpowiednią, zresztą urzędowo o piśmie marszałka Sejmu nie wie, ponieważ Naczelnik państwa dopiero dnia następnego rozpatrywać będzie sprawę jego dymisji.

Prozes klubu P. S. L., poseł Dębski, w rozmowie z naszym korespondentem oświadczył, że klub P. S. L. nie może wchodzić w żadne kombinacje z temi stronnictwami, które rozbiły z takim trudem utworzoną większość. Zdaniem p. Dębskiego, premier Witos mógłby się podjąć przeprowadzenia gabinetu tylko w tym wypadku, gdyby otrzymał należną satysfakcję, a także gwarancję, że w najbliższej przyszłości nie zajdzie możliwość, aby którykolwiek z klubów pederwał tę podstawę, na której oparłby się rząd. Ponadto prezydentowi gabinetu musiałby Sejm przyznać większość, niż dotychczas, samodzielność, albowiem ani p. Witos, ani P. S. L. nie mogą ponosić niemal wyłącznej odpowiedzialności za rząd krajem i za administracją, na które faktycznie minimalnie posiadają wpływ wskutek cichej ingerencji Sejmu w sprawach, należących wyłącznie do władzy wykonawczej.

Z tych wszystkich oświadczeń wynika, że przesilenie nie można uważać za zlikwidowane. Dzień dzisiejszy winien ostatecznie wyjaśnić sytuację. Przypuszczając należy, że opinia prezesa Dębskiego będzie miarodajną również dla prezydenta Witos. Jeżeli zatem postulaty, przedstawione przez p. Dębskiego, nie będą uwzględnione przez stronnictwa większości sejmowej, to na wypadek nie przyjęcia przez Naczelnika państwa dymisji premiera, wniesie ją p. Witos prawdopodobnie ponownie, w sposób kategoryczny.

Na Górnym Śląsku.

KRWAWIE WALKI.

Sosnowiec, 28 maja (Orient). Niemcy w dalszym ciągu atakują wielkimi siłami oddziały powstańców, ponosząc przy tem ogromne straty, które wynoszą około 20 proc. Ostatnie ataki na Nową Wieś i Kadłub w pow. oleskim zostały przez powstańców odparte. Polskie siły zbrojne po odrzuceniu Niemców czuwają w silnych rękach linie frontu, przechodzącą przez powiat kozielski, strzelecki, oleski tj. Jamoszówkę, Rokitnicę, Łąki, Zalesie, Popicę, Zimna Woda, Gorzów, Oleśno i Zembowice. W grupie środkowej trwają zaciekłe i krwawe walki pod Olszową i Zembowicami. Na tym odcinku, gdzie walczy Niemcy z Bawarią i Hamburga, stwierdzono w obecności komisji francuskiej bezprzykładne zżecanie się Niemców nad ranymi powstańcami.

Równocześnie wszystkie mosty drogowe, wiodące na Górę św. Anny—po stronie niemieckiej, zostały przez lotne oddziały powstańców zniszczone. Pierścień wojsk powstańczych naokoło tej miejscowości coraz bardziej się zacieśnia i wkrótce wszystkie siły niemieckie w tym rejonie zostaną okrążone i odcięte od swej głównej bazy. Na froncie południowym po wygachu Niemców poza Odrę odbywa się wymiana strzałów.

KOMUNIKAT POWSTAŃCÓW.

Bytom, 28 maja (East Express). Komunikat powstańców z 26 maja:

Niekompromisyjnie sprawozdają nowe siły z głębi Niemiec i kontynuują ataki. Na froncie północnym atakowały Borycz i Krosno. Ataki odparto, nieprzyjaciół poniosł znaczne straty. W ostatnich walkach odznaczyli się załogi pociągów pancernych »Nowak« i pociąg pancerny »Oszka«. Na odcinku środkowym wyparłszy Niemców z Czarnocina, Działęcina i Molnej. — Sprawdzono pod Januszkowicami obecność oddziałów kompusu ochotniczego »Oberland«. — Żołnierze tych oddziałów posiadają statystyczne świadectwa, że pochodzą ze Śląska, tymczasem znaleziono przy nich dokumenty, stwierdzające pochodzenie z głębi Niemiec. Niemcy

Wybuch bomby w Sofji.

Sofia, 28 maja (PAT). W czasie uroczystego obchodu święta Cyryla i Metodego, gdy młodzież szkolna i ludność defilowała przed pałacem królewskim i królem, który znajdował się na balkonie, rzucono bombę przez okno z pobliskiego domu. Wybuch zranił 10 osób. Tym przypisując rzuconie bomby komunistom, podpalili klub komunistów, mimo interwencji policji. Sprawca zamechu zbiegł.

POŁOŻENIE NA SŁOWACZYZNIE.

Praga, 28 maja (East Express). »Narodni Politika« donosi, że położenie Czechów na Słowaczynie pogarsza się z dniem każdym. Słowacy coraz namietniej występują przeciw Czechom. Położenie urzędników czeskich jest tragiczne, rodziny ich nie mogą się pokazać na ulicy, dzieci czeskie wracają pobite ze szkoły.

Różne wiadomości polityczne.

FRANCUZI WOBEC PRAW POLSKI DO GÓRNEGO ŚLĄSKA. (E. E.) Odezwe »Stowarzyszenia przyjaciół Polski«, wywołującą do obrony praw polskich do Górnego Śląska, podpisał bez zastrzeżeń część członków »Związku rodziców«, których synowie padli w wielkiej wojnie. 20.000 członków z Ligi żegluga morskiej, 270.000 członków »Union français«, 125 członków Związku Alzacji i Lotaryngii, 8.500 członków Związku socjalistów radykalnych departamentu Sekwany, Stowarzyszenie literatów, Związek Stowarzyszeń sportowych kolekcji i wiele innych. Odpowiednie listy pokryte są podpisami ciał profesorskich Sorbony, szkoły sztuk pięknych i t. d. Podpisy swoje złożyły również rady municypalne niemal wszystkich miast francuskich.

ROZŁAM WŚRÓD SOCJALISTÓW POLSKICH NA ŚLĄSKU CIESZYŃSKIM. Onegdaj rano wargłono do redakcji »Robotnika Śląskiego« 15 robotników komunistycznych i zażądali wydania im wydania redakcji pisma. Obecny w redakcji redaktor Kwietniewski odmówił wydania, powołując się, że większość zarządu P. S. na Śląsku Cieszyńskim uważa »Robotnika Śląskiego« za organ partii Robotniczej komunistycznej.

dopuszczają się strasznych okrucieństw nad jeńcami. O godz. 11.45 krajłyl samolot niemiecki, rozstrzelując odezwę antypolską. Na odcinku południowym wymiana strzałów.

Na skutek doznanych niepowodzeń, sztab oddziałów niemieckich na odcinku środkowym Górnego Śląska wysłał do dowódcy państważnego w charakterze parlamentarzysty dwóch oficerów francuskich, upoważnionych do oświadczenia, że Niemcy zaprzestają ataków. Nocy dzisiejszej Niemcy rozpoczęli ataki, który skończył się ich porażką. Obecnie na skutek interwencji Francji rząd niemiecki rozkazał zaprzestanie walki, wobec czego Niemcy próbują ponownie nawiązać rokowania, które prawdopodobnie rozpoczną się dzisiejszej nocy.

Dziś rano powstańcy zajęli dworzec kolejowy w Bytomiu. Powstańcy wznowili dopływ wody do Katowic.

DECYZJA OCHOTNIKÓW BAWARSKICH.

Monachium, 28 maja (PAT). Wiedeńskie B. koresp. Bawarscy ochotnicy, którzy przybyli na Górny Śląsk, postanowili powrócić znów do Bawarii, ponieważ uważają swą obecność na Górnym Śląsku w obecnych warunkach za zbyt ciężką.

ODEZWA JEN. HOEFERA.

Bytom, 28 maja (Tel. wł.). Główny wódz oddziałów niemieckich jen. Hoefer wydał do Niemców górnoskiskich odezwę, nawołującą do zachowania spokoju i rozumu.

NOWE ODDZIAŁY ANGIELSKIE NA G. ŚLĄSK.

London, 28 maja (PAT). Wied. Biuro koresp. podaje następującą wiadomość: Celem rychłego przywrócenia spokoju na terenie plebisycytowym Górnego Śląska, wyśle rząd angielski oprócz czterech batalionów armii nadbrzeżnej, jeszcze dwa bataliony z Anglii na Górny Śląsk. Wojska te będą zaopatrzone w pociągi pancerne, wozy motorowe i samoloty.

ubezwładnili reaktora Kwietniewskiego i wywieźli go, poezen załadowali urządzenie redakcji i administracji pisma na dwa przygotowane automobile i odjechał do Morawskiej Ostrawy. Zajęcie to stoi w związku z dokonany niedawno rozłamek w łonie stronnictwa socjalno-demokratycznego polskiego pod zaborem czeskim. Mniejszość tego stronnictwa postanowiła w Morawskiej Ostrawie założyć partię komunistyczną pod kierunkiem Hobota i Lisaka.

Z RĄDY REPUBLIKI UKRAIŃSKIEJ, jak z Tarnowa donoszą, wystąpił socjal-demokrata, który w zjeździe narodowym Nadnieprzańców odegrał poważną rolę.

Dział ekonomiczny.

STRAJK W ZAGŁĘBIU NAFTOWYM. Konferencja w sprawie zakończenia strajka naftowego w Borysławiu, trwająca już pięć dni we Lwowie, została wczoraj przerwana. We wszystkich punktach ekonomicznych przyszło do porozumienia. Uknięto natomiast na kwestii 10 procent premii od czworocznego zarobku, które to zadanie rolnicy w czasie rokowań uchylili, a obecnie wysunęli. Sprawa ta napotkała na opór reprezentantów pracodawcy.

*** OTWARCIE TARGU POZNAŃSKIEGO** nastąpi w dniu dzisiejszym. W pracach przy wykonaniu gmachu i urządzeń wewnętrznych współwładnia wszyscy wykonawcy od architektów począwszy, skończywszy na robotnikach. Świeżo wybrukowane ulice wiodą do wspaniałej wieży górnośląskiej, w której mieści się przeważnie przemysł metalowy. Okalają wieżę pawilony różnego rodzaju. Z lewej strony stoi monumentalny budynek żegluga morskiej, ciek cicha polska, dalej mieści się »Czerwony Krzyż« z wyrobami inwalidów, z prawej strony będzie rzucało tuż przy wieży przedsiębiorstwo filmowe na ekran reklamy poszczególnych wystawców. Szereg fabrykantów tytoniowych i alkoholowych wystawia artystyczne pawilony i kioski. Za nimi stoi wyroby ceramiczne, żelazno i betonowe. Pod gołem niebem rozmieściły swoje okazy firmy metalowe i inne.

*** RYNEK PIENIĘŻNY W POZNANIU.** Obecnie sytuacja polityczna, wytwarzająca stan niepewności finansowej, spowodowała, że na giełdzie po-

znajskiej zapanowało w ubiegłym miesiącu uspołecznienie spokoju, wyekukujące, tendencja zniżkowa. Obróty walorami przemysłowymi były nieznaczne. Dewizami, ani walutami nie obracano, ponieważ materiały jest mało, zapotrzebowanie natomiast większe, niż w Warszawie. Siła kupna na rynku poznańskim i tak jest wyższą od rynku warszawskiego. Kurs dewiz i walut osiągnąłby nawet wyższy stopień, aniżeli na giełdzie warszawskiej. Kurs marki polskiej wobec niemieckiej w ubiegłym miesiącu nie różnił się wiele od marcowego. W społeczeństwie wielkopolskim tkwią jeszcze pewne zapasy papierów i walut, jednak wydobycie ich jest niemal niewykonalne, albowiem odnośna wartość posiadają ludzie, którzy albo emigrują, albo mają zapotrzebowanie importowe.

W sferach kompetentnych w dalszym ciągu żąda się, że polityka gospodarcza rządu polskiego nie uwzględnia zupełnie żywych postulatów życia gospodarczego zachodniej Polski. Ustawy i rozporządzenia, dotyczące żywo gospodarstwa wielkopolskiego, wydaje się bez zapytywania o opinie interesowanych kół i zresztą zachodniej Polski.

*** PROJEKT USTAWY W PRZEDMOCIE PRZEDŁUŻENIA MOCY OBOWIAZUJĄCEJ USTAWY Z DNIA 11 KWIEŚNIA 1919 ROKU O RZECZOWYCH ŚWIADCZENIACH WOJENNYCH.** Ministerstwo spraw wojskowych zgłosiło do Sejmu wniosek w sprawie przedłużenia na jeden rok, to jest do 17 kwietnia 1922 roku, mocy obowiązującej ustawy z dnia 11 kwietnia 1919 roku o rzeczowych świadczeniach wojennych. W motywach ministerstwa wskazuje, że aby w razie ponownego wybuchu wojny, nie być pozbawionym ustawy o rzeczowych świadczeniach wojennych, należy istniejącą ustawę przedłużyć, przyczem przedłużenie jej prawomocności jest, zdaniem ministerstwa, potrzebne, gdyż stwarza grunt prawny do przeprowadzenia likwidacji następstw wojny w dziedzinie restrykcji skarpcy i oszczędności do skarbu z tytułu świadczeń wojennych. Jedynk zdaniem ministerstwa i w czasie pokoju na podstawie tej ustawy okazuje się potrzeba przeprowadzenia, względnie dokonania, już zapoczątkowanych zarządzeń, koniecznych w przewidywaniu nowej wojny i mobilizacji, które to zarządzenia nie są połączone z restrykcjami.

Przeciwko temu wnioskowi jednomyślnie postanowił wystąpić Związek centralny polskiego przemysłu, górnictwa, handlu i finansów, wychodząc z założenia, że przytoczone motywy nie odpowiadają istocie sprawy, oraz, że zarządzenia o charakterze tak bardzo uciążliwym dla ogółu ludności może być stosowane tylko w czasach wyjątkowych, związanych z prowadzeniem wojny.

*** KOMUNIKACJA GDANSK-HAVRE.** Polskie ministerstwo handlu i przemysłu donosi, że »Compagnie Générale Transatlantique« zaprowadziła bezpośrednie połączenie parowcami między Havrem a Gdańskiem. Hiszpańsko-baltycka kompanja handlowa w Gdańsku już powstała. W skład kompanji wchodzi Hiszpania, Polacy i Gdańszczanie. Celem jej jest rozwinięcie handlu Hiszpanji z Polską, Gdańskiem i w ogóle państwami baltyckimi.

URZĘDOWA ANGIELSKA MISJA HANDLOWA, która się wkrótce uda do Moskwy, składać się będzie z 20 osób. Jej pierwszym zadaniem będzie wejście w kontakt z władzami handlowymi. Misja uda się następnie do Petersburga i Archangielska, aby badać tamtejsze stosunki handlowe. Misja uda się również na Ukrainę i Kaukaz.

Wiadomości giełdowe.

Z GIEŁDY KRAKOWSKIEJ. Zainteresowanie głównie rykiem dewizowym, wykazującym coraz żywsze i większe obroty przy tendencji w dalszym ciągu zwykłej, na skutek rosnącego popytu, spowodowanego wzrostem zakupami (czy koniecznymi?) głównie ze strony instytucji finansowych. W przeciwnieństwie do giełdy warszawskiej, która wczoraj miała dla dewiz usposobienie słabsze, ciężej się o nią u nas w Krakowie prawie wszystkie znacznym powodzeniem, zwłaszcza franki francuskie, które wykazywały dalsze 4 punkty, szwajcarskie (10 punktów), korony austriackie (10¹⁰), czeskie (10¹⁰) i leje (1).

W dziale alcyj przemysłowych i handlowych ruch wprawdzie niewielki, w stosunku jednak do poprzedniego tygodnia — nad wyrazną poprawę w usposobieniu. Obracano 6 gatunkami po kursach przeważnie wyższych, tylko znów dwa papiery — ciężkie i solidne, dla których zebrania ostatnie są nielaskawe, straciły po 100 punktów, mianowicie »Trzebinia żelazna« i »Siersza górnicza«.

Akcje bankowe i papiery publiczne prawie bez ruchu.

CEDULA KURSOWA GIEŁDY KRAKOWSKIEJ

z dnia 27 maja 1921.

	ofiar.	24d.
Polski Bank Przemysłowy I—IV.	85 ¹⁰ —	57 ¹⁰ —
Bank Hipoteczny	67 ¹⁰ —	72 ¹⁰ —
Bank Małopolski	75 ¹⁰ —	80 ¹⁰ —
Transakcja	78 ¹⁰ —	78 ¹⁰ —
Ziemski Bank Kredytowy	700 ¹⁰ —	750 ¹⁰ —
»Czerwony Krzyż« S. A.	200 ¹⁰ —	—
Polskie Tow. handlowe I—III	780 ¹⁰ —	840 ¹⁰ —
Transakcja	810 ¹⁰ —	825 ¹⁰ —
Polskie Tow. handlowe IV	750 ¹⁰ —	800 ¹⁰ —
Transakcja	770 ¹⁰ —	780 ¹⁰ —
Żegluga Polska	475 ¹⁰ —	525 ¹⁰ —
Zieloniewski	5800 ¹⁰ —	6250 ¹⁰ —
Warsz. Skł. bud. parow. II em.	2000 ¹⁰ —	2200 ¹⁰ —
»Lemise« fabryki masz. roln.	4500 ¹⁰ —	4800 ¹⁰ —
»Trzebinia« fab. masz. i narz. rol.	2200 ¹⁰ —	2400 ¹⁰ —
Transakcja	2300 ¹⁰ —	—
»Automotor« fabryka samochodów	1900 ¹⁰ —	2100 ¹⁰ —
»Gorka« fabryka cementu	6800 ¹⁰ —	7200 ¹⁰ —
Gal. akc. zakłady górn. Siersza	4500 ¹⁰ —	5200 ¹⁰ —
Transakcja	4900 ¹⁰ —	—
»Tępega« Tow. dla przedś. gór.	6400 ¹⁰ —	6700 ¹⁰ —
Polska Nafta	1400 ¹⁰ —	1600 ¹⁰ —
Transakcja	1425 ¹⁰ —	1575 ¹⁰ —
Elektrownia w Sierszy	1500 ¹⁰ —	1600 ¹⁰ —
Transakcja	1550 ¹⁰ —	1575 ¹⁰ —
»Oikos« T. A.	3800 ¹⁰ —	3590 ¹⁰ —
»Pezet« Powsz. zakł. bud.	900 ¹⁰ —	1000 ¹⁰ —
Fabr. przetw. tłuszcz. w Trzebinie	2600 ¹⁰ —	2900 ¹⁰ —
»Krakus« Zjed. fabr. przetw. wysk.	3600 ¹⁰ —	3800 ¹⁰ —
Fabryka porcelany w Cielmowie	3000 ¹⁰ —	3500 ¹⁰ —

	Kup.	sprz.	czeki
Dolary »St. Zjedn.	960 ¹⁰ —	1000 ¹⁰ —	960 ¹⁰ —
Franki francuskie	83 ¹⁰ —	60 ¹⁰ —	85 ¹⁰ —
Franki szwajcarskie	170 ¹⁰ —	170 ¹⁰ —	190 ¹⁰ —
Funt sterlingi	3800 ¹⁰ —	4000 ¹⁰ —	—
Korony austr.	170 ¹⁰ —	180 ¹⁰ —	180 ¹⁰ —
Korony czeskie	1450 ¹⁰ —	1550 ¹⁰ —	1480 ¹⁰ —

PANNA z WYLEGARNI

wesoła komedia.

W głównej roli OSSA OSWALD.

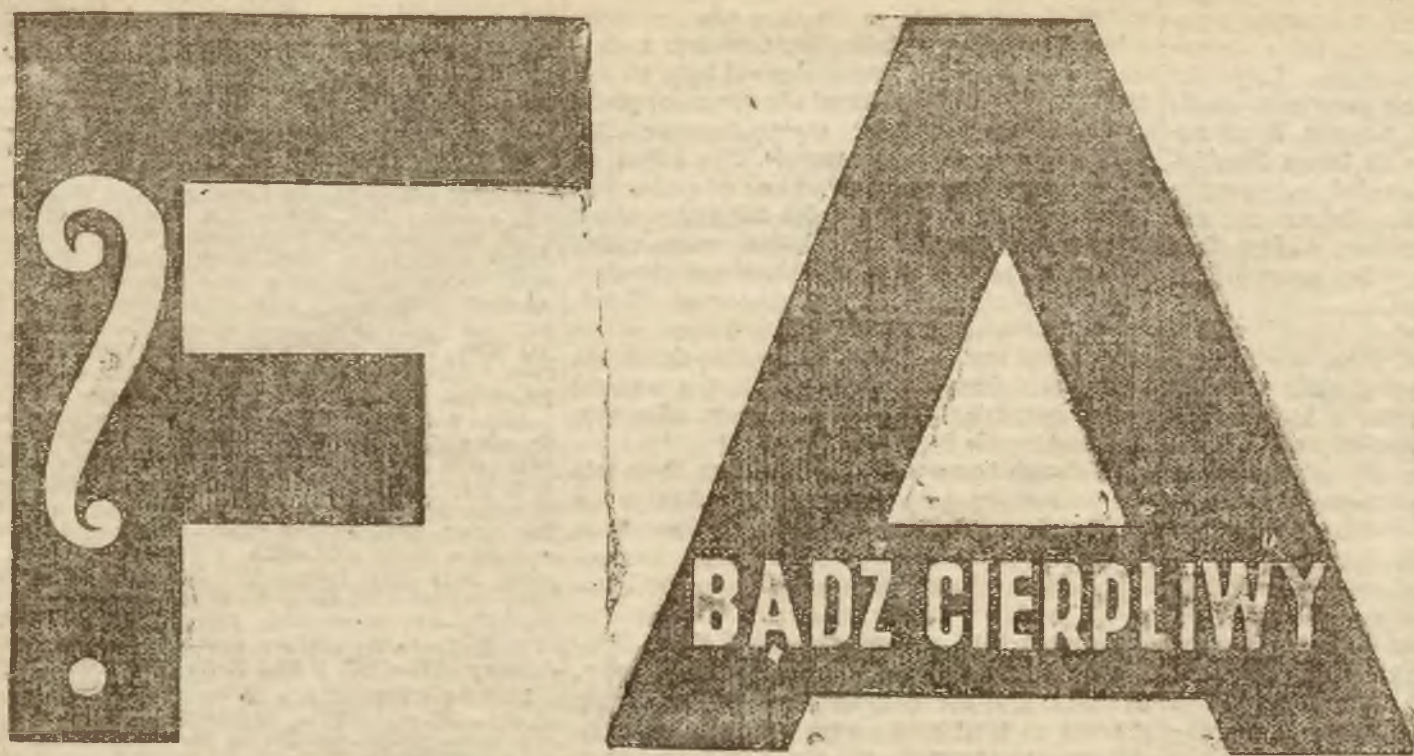
Od czwartku dnia 26 do wtorku dnia 31 maja 1921 r.

Lei rumuńskie	1650	1750	17 ¹⁰ —	18 ¹⁰ —
Liry włoskie	50 ¹⁰ —	54 ¹⁰ —	52 ¹⁰ —	56 ¹⁰ —

GIEŁDA WARSZAWSKA z 27 bm.: Oblig. m. Warszawy 0% z 1915 16 trans. 232, 0% z 1917 trans. 109—10950, listy zastawne 44% ziemskie za 100 rb. trans. 237—242, żądano 243, poszukiwano 238, 5% m. Warszawy trans. 336—337, żądano 339, poszukiwano 335.

Waltury: Dolary Stanów Zjedn. gotówka trans. 1018—985, sprzedaz 1009, kupno 970, Nowy York ceki trans. 1029, sprzedaz 1109, kupno 930, franki francuskie ceki trans. 8925—8950, franki belgijskie 8850, franki szwajcarskie ceki trans. 187, funty sterlingi ceki trans. 4975—3970, marki niemieckie gotówka trans. 1650, ceki trans. 17—1695, sprzedaz 1695, kupno 1650, Gdansk ceki sprzedaz 1695, kupno 1650, korony austr. ceki sprzedaz 184, trans. 184, kupno 175, korony czeskie ceki trans. 1570.

Akcje warszawskie: Bank dyskontowy w Warszawie 6 emisa 252—209, Bank handlowy 1—8 emisa 1400—1625, 9 emisa 1400—1550, 10 emisa 1400—1530, Kredytowy warszawski 1—5 emisa 2500, Bank Zachodni 1—2 emisa 3550, 11—15—Rau-Luvenstein 2700—2925—2310, Ruks 21000—20550—20400, Sta. rachowy 6610—6823—6725, Żegluga 2425—2325, 4 emisa 2370—2350, Borkowscy 1—6 emisa 1650—1565—1680, Bracia Jablonscy 1—5 emisa 2025, Firer 840—875—850, Warszawska fabryka cukru 8050—8725, Ostrowski zakłady 7300—7325—7350, Przem. drzewny 139

8075 1 2

Do sprzedania okazynie duży dywan. Oglądać można: ulica Starowisna 12, 1 p., drzwi na lewo, między 2-5. 3062

2 Liliży do sprzedania. Kraków, Stowackiego 9, parter, od 9-10 12-4. 3071

Udawała się papiery Dawida Józefa Siera, które zgubiono. 3068

Siano na 15 morgach w powiecie breskim, 4 km. do stacji kolejowej, do sprzedania. Zgłoszenia listem do 10 czerwca 1921 r. J. Gładysz, Kraków, ul. Sotyka 13. 3063

Do wiadomości wyjechała za tydzień inżynier, przyjmuje wszelkie zlecenia. — Zgłoszenia pod „Folną gwarancją i dyskrecją” przyjmują Administracja „Nowej Reformy”. 3073 1 2

Absolwent medycyny poszukuje umiarkowanego posadu przy inteligentnej rodzinie. Warunki według umowy. — Zgłoszenia pod „Absolwent medycyny” przyjmują Administracja „Nowej Reformy”. 3077 1 3

!! Nowość !!
„GALVANITOW”
do czyszczenia i polerowania przedmiotów srebrnych, niklowych, miedzianych i brązowych.
Główny skład
REIM I SKA, KRAKÓW.
3011 2 2

Pełna urzędowa wraz z mieszkaniami, zlozonym z czterech pokoi i kuchni, z komfortem, natychmiast, z powodu wyjazdu do sprzedania. — Zgłoszenia pod „Urządzenie mieszkalne” przyjmują Administracja „Nowej Reformy”. 3028 2 2

Grażlicę płuc
leczy metodą okresową, przez 25 lat wypróbowana,
Dr Stanisław Kurkiewicz,
lekarz chorób wewnętrznych
i lekarz życia piciowego
w Krakowie, ul. Batorego 20.
1613 11 0

Na muchy!
Lep, papier, trutki, tancerki, maki, hurtownie i detalicznie polecają
Reim i Ska, Kraków.
3008 2 4

Najwyższe ceny za garderobę męską, używaną, w lepszym i gorszym stanie płaci Schmaus, Kraków, ul. Szeroka 22. 2735 9 20

Metal i żelazo
miedź, brąz, aluminium, mosiądz, cynk, ołów, żelazo, lano, kute i komerc. poleca
Jakób Hass
Eksport surowców
w Stryju.
3000 2 5

Głównie do szyn
szyn szynów
Szyn do podkładów
Płyty dociskowe
wielkich rozmiarów, natychmiast
z zapasem do dostarczenia.
Smoschewer i Ska, T. z o. p.
Bydgoszcz, Telefon 430/431.
2829 3 4

Zwłazek
Kraków i Krawczyń
Spółka z ogr. por. k.
w Krakowie, ul. Mikołajska 13
Telefon Nr 3937

wykonywa samowolnie solidnie o 20%, niżej cennika, poprawia złe kroje, uskutecznia przeróbki i prasowania. 2921 3 3

Zamienie
młocarnię wielką i prasę automatyką do słomy, na małą młocarnię z motorem lub z małą lokomobilą, z dopłatą, ewentualnie mogą i sprzedać. — Brodzki, p. Kucharczyk ad Jasio. 2749 4 6

SPECJALNE „MYDŁO DLA DZIECI”
wyrobu Dra Ihnatowicza
najdelikatniejsze i najlepsze w użyciu.
do nabycia: w aptekach, droguerjach i perfumeriach
Sprzedaż hurtowna: we Filji, Kraków, Sukiełanice 20. 1617 7 0

SZEFA BUCHALTERJI

doświadczonego w zestawianiu bilansów Spółek akcyjnych, pierwszorzędnej siły, poszukuje od dnia 1 lipca b. r. lub wcześniej poważne Towarzystwo akcyjne w Poznaniu.

Warunki bardzo korzystne. Mieszkanie z łożenką i t. d. bezpłatnie.

Zgłoszenia pod „Szeft buchalterji” do Towarzystwa akcyjnego „Reklama Polska” Poznań, Aleje Marcinkowskiego L. 6.

„ORO”
PIEGI I PRYSZCZE
usuwa radykalnie
KREM „ORO” i MYDŁO „ORO”
Łódzkie zjednoczone fabryki mydeł toaletowych i wyrobów kosmetycznych
JÓZEF WÓJTOWICZ, H. GÜTTEL I S-KA, ŁÓDŹ
ulica Wólczańska L. 117. 3004 1 4

Do sprzedania
1) Ceglarka z wyciągiem gliny z mieszadłem (tonnizerem) (firmy Louis Jäger Koeln Ehrenfeld) z produkcją 20.000 cegieł dziennie.
2) Ekwator żelazny do podnoszenia cegieł z partorem na piętro.
3) Szyn przenośna dla kolejki wąskotorowej o długości około 180 m.
4) 6 wózków żelaznych do ziemi (Kippwagen), 5 wózków żelaznych do rozwozu cegieł i 1 wózek drewniany na surową cegłę.
Przedmioty te, używane, znajdują się w Krakowie. Zgłoszenia do biura dzienników „Ruch”, Kraków, ul. Szczepańska 9, pod „Urządzenie cegielni”. 3066 1 3

ZASTĘPCÓW I AKWIZYTORÓW
dla Krakowa, Lwowa, Tarnowa, Przemyśla, Rzeszowa, ewentualnie i innych miast — poszukuje fabryka chemiczna, Kraków, XXII, ulica Tarnowskiego 5.
Stała płaca i prowizja. 3069 12 Stała płaca i prowizja.

REALNOŚĆ
1/2 godziny od Cieszyńska polskiego, składająca się z nowych murowanych budynków, z martwego i żywego inwentarza (pary koni, krowy, jałówki) i około 30 morgów pola z wszystkimi płonami, pod korzystnymi warunkami do sprzedania.
Wiadomości udzieli Karol Firuzek, Skoczów, ul. Bielska 3, I-sze piętro. 3061

„Ordinatorium sexuologicum”
lekarza poradnia D-ra Stanisława Kurkiewicza, lekarza-specjalisty w Krakowie przy ul. Batorego 20
W bardzo obszernym zakresie działalności tej poradni leżą między innymi: przywracanie siły piciowej mężczyznom piciowo osłabionym, zwłaszcza chcącym się ożenić — i leczenie tych chorób wewnętrznych wzgl. nerwowych, które jak: blednica, otyłość, gruźlica, choroby sercowe, neurastenia, histerya, i inne, stoją w ścisłym związku z czynem zyciem piciowym. — Leczenie jest tu okresowe (zwykle przez 3 do 4 miesięcy — bez przerwy w wykonywaniu zajęć zawodowych), i energicznie opanowującym dany stan chorobowy. Luźnych porad, wzgl. samych orzeczeń lub rad, nie udzielamy. 1614 11 0

Do najprzystępniejszej lektury
dla orientacji: w życiu obyczajowym, życia społecznym, w zachowaniu zdrowia nerwów, i t. d., dla osób młodych i starych z pośród pici obu, należą prace D-ra S. Kurkiewicza, lekarza życia piciowego. Ostatki z cyklu pod zbiorową nazwą „Luźne osnovy ze studiów nad życiem piciowym”, dawniej złożonego z 6-ciu prac — t. j. tom 3-ci i 5-ty — są do nabycia u autora, Kraków, ul. Batorego 20, po cenie 110 mp. z przesyłką pocztową. Należytość uiszczalna z góry. — Słownictwo, ogólne i lekarskie, wprowadzone wyłącznie swojskie; maństwo nowych wiadomości. 1615 11 0

Maszynistkę rutynowaną, polsko-niemiecką, ze stenografią przynajmniej polską, przyjmie natychmiast „Automotor”, Kraków-Dębni, ul. Barska 12. 3023 2 2

Wózki dziecięce
odnawia kompletnie oraz przyjmuje wszelkie roboty w zakresie tapicerstwa wchodzące po conach przystępnych Pracownia tapicerska J. PIECHOWICZA, Kraków, ul. Mikołajska 7. 3053 2 3

Konfeksje dziecięce
od najskromniejszej do najwykwintniejszej dla panienek do lat 16-tn, dla chłopców do lat 6-ciu, wykonuje wzorowo Związek pracy Polskich kobiet, Kraków, plac Szczepański 3. Przyjmuje się hurtowne zamówienia mundurków dla pensjonarek i zakładów wychowawczych. 2745 6 8

DOM TOWAROWY BENNO BRETTNER
Kraków, Rynek główny L. 13
poleca najnowsze jedwabie, modele konfekcji damskiej, sweatery w wielkim wyborze, bieliznę, jakoteż wszelkie nowości w zakresie wchodzących.
Hurtowny i detaliczny dział sprzedaży :: francuskich przyborów modniarskich. ::

LEP NA MUCHY
MARKA MORT 2932 3 10
sporządzony według gatunku amerykańskiego, arkusz 22x22 6 Mkp., przy odbiorze 200 sztuk 25% rabatu.
L. WEINDLING, KRAKÓW, GRODZKA 26.

POLSKI BUDULEC
HANDEL DRZEWA I MATERIAŁÓW BUDOWLANYCH, SP. Z OGR. POR. KRAKÓW, UL. STRASZEWSKIEGO L. 1. — TELEFON TYMCZASOWY 2325
dostarcza drzewa budowlanego i materiałowego, pasy, eternitu, cementu, teru, gwoździ, cegły zwykłej i szamotowej, dachówek, wapna, gipsu, rur betonowych i t. p. w ładunkach całowagonowych oraz ilościach mniejszych.
Zlecenia wykonuje się natychmiast po cenach konkurencyjnych.
Biuro otwarte od godz. 4—5 po poł. 2787 5 9 Biuro otwarte od godz. 4—5 po poł.

POSZUKUJEMY ZARAZ: INŻYNIERA LUB 3005 2 2 TECHNIKA
specjalisty do instalacji ogrzewania centralnego fabryki, do urządzeń pneumatycznych i wentylacyjnych, do pneumatycznego transportu wózków oraz do urządzeń sanitarnych. — Zgłoszenia: SPÓŁKA AKCYJNA FABRYKI WAGONÓW „WAGON”
W OSTROWIE — WIELKOPOLSKA.

!! NADESZŁY OSTATNIE NOWOŚCI PARYSKIE !!
FULARY, TRICOTINE JEDWABNE, CREPE DE CHINE, CREPE GEORGETTE jakoteż:
suknie i szlafroki jedwabne, welizane, etaminowe, oraz wykwintna bielizna. Wielki wybór! Ceny bardzo umiarkowane! Specjalny dział dodatków modniarskich! Ostatnie nowości
POLECA:
DOM TOWAROWY BENNO BRETTNER, KRAKÓW RYNEK GŁÓWNY L. 13.
Ostatnie specjalne paryskie modele **KAPELUSZY DAMSKICH**. — Sprzedaż:
F. LIPSCHÜTZ-BRETTNER, KRAKÓW, GRODZKA 8 I. PIĘTRO, NA LEWO. 2926 2 2

WIELKIE ZAPASY NA SKŁADZIE W WIEDNIU
MASZYN I NARZĘDZI DO OBRÓBK METALI, BLACHY I DRZEWA.
TOWARZYSTWO Z OGR. POR. 2793 8 3
DLA NARZĘDZI I MASZYN
KAROL JETZBACHER
Wiedeń, XVI., Hubergasse 3. Adres dla telegr.: Schnellstahl